

36 זר
NC

דברי יושר

דיוגר ספר וואר בין אהער גיט נידרוקט נאר
 נישדיבן, עס וויינן אין אים די שענסטע מאמרים
 צוואקען ונקליבין, דברי מוסר מיט ויגער שיינע
 ספורים, וואש פאסן זעלבסט פאר בתולות און
 בחורים, און פשיטה שוין פאר אנדערע ליים, פון
 אונדך ניגע צייט, עס איזט ארעצעפט פאר יעדן
 שמערץ, וואס איינר האט אין וויגעס הקדץ. עד
 מאסקעט ווייניג, און מאכט דאך דעם מענשטן
 מיט זיך אייניג, דען ער מאכט אשלוס צו ווישן
 קערפער און זייל און פער שאפט דעם מענשטן
 איין אייביגן הייל (גליק):

ווילנא

בדפוס ד' שמואל יוסף פין, ה' אברהם צבי דאווענקראט.
 שנת תרכ"ד. ל"ט

ДИВРЕ МУСАРЪ,
 т. е. Моральныя Статьи. Соч. Ш. Цюисона.

Одобрено Цензурою
 14 Февраля 1863 года Вильно.

В И Л Ъ Н О
 в Типогр. С. І. Фина и А. Г. Розенкранца
 1863.

1
68273

2789
1

27 - 8 '33

35 - 32

410 - 44

ORGANIZED IN GROUPS OF 3

QUOTE 32-34, 44-5

הקדמה

בחורחנו הקדושה נאמרה כי האדם עין השדה) אנוניע היילינע
הוזה פארגלייבט דעם מענשין דארטין אין פרשה
שופמים צוא איין בוים וואש וואקסט אין פילד . ווא איז שוין
קמלא מוכן דאס איין ויגער מעגש איז גיליבן צו איינען בויםעלע
וואש איז איין גופלאנצט אין איין פרייען פלאץ . וואו דר וויקט
ווייט ויער שטארק און גומאלטיג און שמוצעט לוי אויף אים פון
אלע ווייטן . דאס דר גערקער (אנדארניק) וואס איז באוואקט
ווענין אים דאס דאס דר שמוצעט ואל אים גיט איין פֿרעכין
מוז ער אים צו בינדן צו איין שטיינגיל וואס ער איז גימאכט פון
איין פיל עלטערין בוים אלס ער איז און וואס ער איז שוין גינג
שטייף און שטארק אים אויפֿרעכט צו האלמן . דאס דר וויקט
ואל שוין גיט מער פארטענין אים צו באוועגן . בייגן . אָרעד
בייגן . אזוא אויף מוז יענד ויגער מעגש הן אמאנשפארשוין און
הן אנויבפארשוין וואש האט שוין איבער זיך מער קיין משגיח
און איז אויסגישמעלט גאנץ פריי צוא די גרויסע שמוצעטס פון
אלע תאוות (ליידענשאפטען) וואש ווילן אים אויש רייסן פון
ביידע עלמות מוז ער ווען ער האט גאר חס איבך ויין וינגעס
לעבין וויא דר גערקער איבך ויין וינגן בויםעלע צו בינדן
זיינע שוואכע און יונגע דעה צו די שטארקע דעה פון עלטערע
און פרייערע מענשין אלס ער איז וואש זייערע מיינונגען וויינען

שוין

הקדמה

שוין שטאנדראפט און פעקט און לאזן זיך שוין גיט מער ווייגן
און סריקין דורך דעם גרעסטן שמוצעט פון דער לוקס :
ומהיות כי אין נפוש אדם יקר כזה בארץ) און ווייל עס איז
אין דר וועלט גאנץ ווייניג דא אועלכע פראווע לייט
וואש קען זאל זיך דורך וויא פדין לאזן . און דר צו נאך האט
קען נאך גיט אלע קאל איינע גילענדייט צו צו קומען צו זיי .
דאריבער איז דאס גלייכסטע זאך פֿר יונגע לייט דאס זיי זאלן
לייענען איבער די ספרי מוסר (מוראלישע ווערק) וואס עס האבן
זיי מחבר גיווען אנשים חכמים און צדיקים . אזוא אספר אין
שטוב איז דר בעקטער פריינד וואש דא קענטס זיך מיט אים
באשפּרעכין אלע צייט און וועט דיר אויף קיינע גרויסע הוצאה
אן מאכין דא וועקט גאר גוטעס פון אים הערין . און וועקט
זיך פון אים לאנגע ערליך גינערין :

אך לענינו) צום אוקגליק אָבער זייגן אונזרע ספרי מוסר על פי
רוב גישריבין אין הויכע לשון הקודש וואס דר פראקטער
עולם קעגן וויא גיט פארשטיין און פֿרנט פֿרדען און ביידיקען
וואס האבין קיין קאל גילעריגט לשון קודש . און דיא עטליכע
ספרי מוסר וואס זיינען שוין גישריבין אין אידעשע שייך זייגן
שוין גאנץ אלס און פאסן שוין גאר גיט פאר אונזרע דורות .
דען עס האבין זיך אין אונזרע צייטן אוקגענדערט די מוראלישע
פעלערדיגן (עליז) קראנקווייטן) ווי די פֿיזישע פעלערדיגן (קערפֿרליכע
קראנקווייטן) און וויא עס איז גיט סוגלאך צו היילן די ניוע
קראנקווייטן מיט דיא רפואות וואס מאן גיטגט גישריבן אין די
אלטע בייכער פון די אלטע דאקטורים וואס זייא ווארן אפילו

באמת א ב

באמת אנעלעך גרויסע יודעים וואס האבן ניש זייער גלייבן
ברורנו זה און דאס איז ווייל דיא נאמור פון מעקשין דאמ זיך
זייער פיל גיענדערט אזו אויך איז אונטערלאך אויס צו בעסערין
די פארדאלפנהייט פון אונזרע זימין פון אונזער נאיעם דור מיט
די דברי מוסר פון די עלטערע ספרים אליין וואס זיינן גישריבן
אין איבעלשע טייך און בפרט דאס אונזרע נאיע וועלט איז
אדור חכם בעיניו און פאר אכטן און פארלאבן יעדן ספר וואס
גיפנט זיך אין אים אזו אונז וואס פאקט ניש באמת פאר דעם
ינגן דור און פארלירט דורך דעם ביי זיי ניין ווערט און
ווערט ניש גיהערט:

אי לואת קמתי אנכי האחרון באחרונים) באדער האב איך דר
קלענקער אונזער דעם קלענקסטן זיך פאר איין מצוה
גינטען דיען פעלער איין עטוואס אויס צו בעסערין איך וועל
דא שרייבן אין איבעלש טייך אייניגע מאמרים איבער אנעלעך
ענינים וואס אונזער נייער דור ווערט זייער גבשאל אן זיי ווייל
עס איז נאך נאנץ ווייניג גישריבן גיווארן וועגן דעם און ווערין
דורך דעם פאר דארבן דאס זיי קענען שוין ניש פאר דאיען קיין
דבר מוסר שבעולם איך וועל דא ניש ריידן וויא איין מוכיח
וואס מאכט אלע עניני עולם הוה צו גישט און מיינט איין וועלט
פרום צו מאכין ניין איך וועל ביידע ניש טאן ווייל איך ווייס
מען קען אונעלם בשום אופן ניש פרום מאכין און דאס דאס
די עניני עולם הוה זיינן גישאפן גיווארן אום נור דעם מעקשין
דר מיט גליקליך צו מאכין ווען ער גיניקט זיי אין דר רעכטער
צייט און אין דר רעכטער סאם און נור אום דיען ביידע (צייט
און

און סאם) ריכטיג צו באשטימען סרעם איך דא אויך אין דיוון
קליינעם ספר אלס ווי איין גישיקטער אפטייקער וואס ווייס צו
צו וועגן די ארבעטקליין נאך דעם פאר שריפט פון די גישיקטע
דאקטורים און ווייטער ניש איך האב עס גישריבן נאך דעם
גילבאק פון דר היינטיגן וועלט און דאך שטיקט ער איבער איין
מיט די רעות פון אונזער תורה הקדושה און מיט די רעות פון
החול דען וויא דער בורא ברך הוא דאס פארמאלטן אין זיינער
בריאה פמה ענינים און סגולות וואס די אלטע וועלט האט דער
פון ניש גיוואקט און ניש גיברויכט און ערשט אין אונזרע
צייטן איז עס געגלה גיווארן און מאן דאמ עס אן גיהויבן
זייער שפארק צו ניצן אזו האט אויך אונז תורה און אונזרע
קדמונים פארמאלטן זייער פיל דברי מוסר ודברי חכמה אין זיך
וואס ווארין ביי אונז נאנץ פארדעקט און נסתר און ערסט אין
אונזרע דורות זיינן וויא געלה גיווארן און ווערין פאנגעט זייער
קלאג און גישיקט פון דיא חכמי זכננו נון האב איך וויא איין
נושער זאמלער אויך גינאן זייערע גילדנע רעות און האב יעדע
דעה און יעדן סאך אריין גישטעלט אין זיין ארש און שפעלע
וואו אים פאקט וויא בודלאנסטן אין איינער קינדליכע קרוין
איך גלויב דאס מיינלענער און לעווערן ווערין מיט לוסט לעוון
דיוון קליינעם ספר און ווען איך וועל מיה גיפנין ניש בעסראגין
אין דיער דאפענגן דאן וועל איך קער שרייבן דען איך האב
דא נאך נאנץ ווייניג גידעם און וויא קען קען נאך אזויל פיל
ריידן און שרייבן אלץ איין עניני מוסר ווייל וויא זיינען נוצע
אלע קלאסן מענשין יונג און אקט ארעם און רייך עס איז
דעם

הקדמה

דעם מענישין ונימאלס צו שפעט בער צו ווערין ביי אונד לעצמע
 מינוט האבין מיר נאך אלץ צווא עלענדען אונ צו ערפארדן
 דר שפריכווארט וואס דר מענה איז אויף צוויילע. די תרסה
 אבער איז אויף אבערה :
 ולכן אשרי האיש אשר על ביתו לא ישען) דארבער גליקליך
 איז דר מענש וואס פאר לאוס זיך גיט אויף זיין אייגענע
 דעה און איז זיך מישב איבער מיט דיא בעות פון ערפארענע
 מענשן וויא איין רייזענדער וואס פרענט זיך נאך בייא די צו
 ריק רייזענדע איבער וועלכע וועג איז בעסער צו פארין אום צו
 קומען אויף דעם ארט וואו ער ברזוקט ווי דר נביא וואס : עמדו
 על הרבים וראו ושאלו לנתיבות עולם איזה הדרך הטוב ולכו בה
 ומצאו מרגוע לנפשכם דאש הייסט : שפעלט אויך אפ ביי דיא
 שפראכן און פרענט נאך וועלכע וועג איז דיא בעסטע און גייט
 אין איד און בלייבט רואיג. אויך קשלים דר מדרש אין קהלת דעם
 גרויסן חכם שלמה המלך צווא איינעם אלשין סאן וואס זייט
 אויף דעם ארט וואו דיא וועגן שיידין זיך פון איין אנדער און
 באלערינט יעדן רייזענדין וואס דאס מער איז מיט יעדן וועלע
 איך בין צוואר גיט שלמה המלך אפר דאך קאנסט דוא מיין
 שייצער לענער און לענערן זייער פיל ערפארונג האבן פון
 דיין קליין פיגליין. פאר דייע עטליכע קאפינקן וואס דוא
 וועסט אויף אים אויסגעבן וועסט דוא פיל ליד פארשפארין
 אין דייעם לעבן. דען דאש לעבן איז באמת נאר אריינע
 סע ברזיקט צווא האבן איין פראוועדניק. און דאס וועסט
 דוא האבן אין דיין ספר (דברי יושר) וואס איך האב
 אים

הקדמה

אים נישריבין אום נאר (לכות בו את הרבים) און זיך
 זעלבסט דען ווען סע באלערט דעם אנדערין באלערט סאן
 סער זיך זעלבער :

דברי יושר

א

אין דעם דינען קאפיטעל ווערם געשפראכען
איבער דיא געוונדהייט:

יסוד האושר הזמני והנצחי הנה הבריות) די גיוונקייט אין
דר יסוד פון ביי דערליי גליקן וואש מיר מענטשין קענען
האבן אין דעם עולם און אין זענעם עולם. עש איז איר צווא
פארגליבן צו אינס ליינוינט פון אסייערין פארטם וואש ער
קאסט פכה וכה אלפים דוקאטין. נון דר ליינוינט אליין
קאסט צויר איין שפאט געלט. דאך אבר ווען ער איז אביסל צו
גילענין. צו גפולט דורך גילעכערט. דאן איז די מיה פון דעם
גרויסן קניצלער גאנץ פארלארן. דר פארטעט פארלירט שוין
זיין פריי. קיינר וויל אים שוין גיט זעמן אין האנט. דען מען
קען אים שוין גיט היינגן אויף דעם וואנט. אין דעם זעלבניגן
גראד שטייט דיא גיוונקייט אין דעם ענד פון דעם מענשענס
השלקה. עס קאסט דעם מענשין זייער פיל מיה אונ געלט צו
ערלערנן תורה. תבכה. פלאכה און אזוי אויך מרות טובות.
און די גיוונקייט באקומט מען פון גאטש האנט גאר אום זיסט.
וי קאסט בקעט גאר גיט. דאך אבר איז מען חלילה גיט גיוונט
דאן זייען אלע השלמות לאקדעם. און מלאכות. און מרות
טובות גאנץ און נוציג און פארלארן פון דינען מענשין. דען
איין קראנקער קען גיט זיין קיין שרייבר. קיין בוכהאלטר.

קיין

דברי יושר

ה

קיין לעהרער. קיין גלפר. קיין רב. אונ קען זעלבשט גיט
מקנים זיין קיין מצוה. ער איז פטור פון סוכה. פון קרור. פון
אום יום כבוד צו פאסטן. און איז דר צו נאך. צווא לאסט אויף
זיני היזלייט. מרעפט דינער אומגליק נאך איינער פרויענציקר.
דאן הערט ויא אויף ווירטין. צווא זיין. און דאש היזו גייט
אונטר. די פרייד ווערט געשטערט. און די זארג פארמערט:
וכהוות כי מרבית התחלואים) און וויל דאש רוב קראנקייט
נעמט זיך דר מענטש אליין מיט דעם וואש ער איזט
גיט גיהים אין זיינע תאוות וויא אונדע חכמים דארשינען אין
סדרש פרשה מצודע מיז אויף דעם פסוק (והסור ה' ממך כל
חולי) דאש רוא מענטש מיזט זעהען דאש רוא זאלסטם אליין
אב טאן פון זיך אלע קראנקייט. אויך זאגן דארטין די רבנן
דאש גיין און גיינציג פראצענט מענטשין שטארבן בפשיעה
און נור איין פראצענט שטארבט בידי שמים. דאקער איז אהויב
אויף זענען מענטשין דאש ער זאל נוקד זיין אין זיין עסן און אין
זיין מדיקן און פשיטא שוין אין דיא ענגי התווג. וואש ווערן
דרך דעם געשוואכט אלע כוחות פון מענטשין און אלע חושים.
דר קלוגער מענטש וואש וויל איין היסין זיין לעבן גענישט פון
די פגענוי עולם הזה זעלבסט אין זייגס גיוונקעשטין צו שטאנד
פונקט וויא ער גענישט פון דיא אפטייק רפואות אין זיינעם
קראנקין. צווא שטאנד. דאש הייסט ער נעמט איין דאן פון די
רפואות מער גיט וויא פיל ער ברויכט צווא דאבען אום געוונט
צו ווערן. ער נעמט גיט קיין איבערניען פיל. און גיט איין
לעפילע מער פון דעם מדייקל וואש דער דאקטער האט אים

פאר

דברי יושר

פאר שרביין . אזויא אויף געזונטער היים עסט ער נאר אונ
 קרוינט נאר וויא פיל ער ברויכט זיין הונגער צוא שטילען .
 אונ אזוי אויף ברויכט ער פון די אנדערע צרכי העולם מער ניט
 וויא פיל ער דארף צוא זיין חינוך אונ וויסער ניט . אונ דיא
 איבעריגע בערימט ער ניט ווייל זיא קענין אים ווערין לשערויך
 וויא איבעריגע רפואות :

צא ולמר) גייא אונ בעטראכטע וויא דונקל עס ברענט
 אלאקס וואש האט צוא פיל אייל אין זיך . דען דיא
 איבעריגע אייל שטיקט דעם פייער אונ פערלעשט אים זיין
 ליכט . אדער ווי שוואך אונ בלייך עס וואקסט יענר בוימילע
 אין דעם וואואן וואש מע באניקט אים צו פיל . מווינדע זיינען
 גישטארבען פון הונג . מיליאנען אבער זיינען אומגעקומען
 פון דעם וואס זייא האבין צוא פיל גינעסין . דאס מע קען אויף
 זיי ליגען דעם פסוק (ויהאוו תאוה) דאש הייסט זייער לוקט וואר
 צו האבין איסער לוקט . אין די ווייטערדיקע קאפיטלאך וועל
 אויף מער שפרעבין איבך דעם יעצט אבך בעאזילע איך מייך
 צוא ריידן אין עטוואש איבך די צייט :

ב

אין דעם קאפיטיל ווערט גישפראכין ווערין
 איבער דיא צייט :

שניה לה) דיא צווייטע נאך וואש עש מוז זייער פייער
 גיהאמטן ווערין . איז דיא צייט דען מע קען אייגע
 שמונדע

דברי יושר

שמונדע צייט ניט פאר מיליאנען ערקויפין דיא צייט איז אין
 דר האנט פון אהבם אייגע זייער פייערע מינצע (מטבע) וואש
 ער האנדעלט פאר איר איין תורה . חכמה מלאכה השלמה אונ
 אויף עשירות אונ נאך מער פאר אלץ גמילות חסדים אונ נאך
 אנדער כרות טובות . אין דער האנט פון איין נאדין אבך אדער
 פון איין אויס גילאסעם האט זיא אוערט נאר וויא דער שאם
 וואש אויף דעם אבך . זיא איז אים צו לאסט . אונ ווערט פון
 אים ביי דר ערקטר דומהייט פארנאסט . ער האנדילט איין פאר
 איר פרייז . צאצקעס וואש זיינען גישנצט פון אייז . אונ אום
 צו מאכין דיר מיין פייערער לענער אונ לענערין איין דעכטין
 באגריף פון דיא גימטיקייט דער צייט מוז איה דיר דא איין
 זיין גישיכטליין דער ציילין :

לפנים היתכרך אחד בערב) עש וואר אמאל איין גרויסר קניג
 אין ערב וואס ער וואר אנדריסער זיין (אחמד קמון)
 נון וואר אין זיין מדינה איין גרויסער יהודי . וואש מע האט אים
 גידופין ר' דניאל אלדאאי . דיער מאן וואר אנדריסער צדיק אונ
 אנדריסער חכם אונ דער צוא נאך אנדריסר מליאנער . ער איז
 אן גיקומען אין דיער מדינה נור מיט הונדרט טאלער . ער האט
 אן גיהויבין צו מאכין גישעפטין אונ עס האט אים אן גיהויבין
 צו זיין זייער גוט . אונ אין פארלויף פון דרייסיג יאר האט ער
 שוין גיהאט איין פארקענין פון צעהן מיליאן טאלער . אונ איז
 זיך גיווארן דער גרעסט גביר אין דער גאנצער מדינה . דיער
 גרויסר פארקענין האט פארשעקט זייער דעם קניג אונ האט
 לוקט באקסן צו דיע צעהן מיליאן טאלער אונ דאס גישיקט
 דומין

רופני דעם יהודי צו זיך • דער יהודי האט פאלד פארשטאנען
 וועגן וואס מירופט אים אונ האט שוין קומע גינען ווינע קליידר.
 האט גימאכט אברקה בון אמת • האט אפ גלישריבן אצוואה •
 אונ האט גיבענצט ווינע קינדער • אונ האט אפ גיזאגט יהודי אונ
 איז אונעק צו דינעם סולטאן אין דער מיינונג דאט ער וועט ניק
 שוין פריי אים אומקערין • דען זעלסט דער מניסקער בייא
 געדעם מאל ווען ער קומט פון דינעם סולטאן קוקט ער זיך אין
 שפיגל צו זען צי האט ער זיין קאפ מיט גיבראכט צו ריק • דר
 קניג אדר דער סולטאן האט אים אבר זייער פריינמליך אויף
 גינען אונ האט צוא אים גיזאגט הערצו דוא מיין ליבד דניאל
 אלדאאי • דוא ביזט דער ערקסר גביר אין מיין מלוכה • דוא
 האסט אמערקענין פון צען מליאן • דו האסט עס אבער צוואמן
 גישארט אין מיין קריגהי דו ביזט אהער גיקומן גור מיט הונדערט
 טאלער • גון ווערדע אויך דיר אפ געבין דינע הונדערט טאלד
 מיט דעם פראצענט פון דרייסיג יאר אונ ווייטער איז מיינע דא
 האט אים דער יהודי גענעפערט אונ גיזאגט • ווען דוא וואלקסט
 עס וועלין בייא מיר אפ געמן אלס גיוואלטיגער קניג און רעכט.
 וואלט אויך מיט דיר קיין ווארט איבד דעם גישפראכזאן אונ וואלט
 עס דיר שוין אפ גינעבין • איצט אבר דאס דוא שפריקסט מיט
 מיר פון רעכט • דאס הייסט דו ווילסט מיר פארטייטיגן אונ צו
 פריידן שטעלין אונ גאר קיין אומרעכט טאן מיט דעם וואט דו
 ווילסט מיר אפ געבין וואס מיר גינערט דא האב אויך שוין מוט
 אונ רעכט דיר צו זאגן דאס על פי דין קענסט דו גיט איין גראסין
 געמן פון מיינע צען מיליאן דען זיי קאסמין מיר פיל מער אלס
 הונדערט

הונדערט טאלער מיט פראצענט • זיי קאסמין מיר דרייסיג יאר •
 גון ווען דוא קענסט מיר אפ געבין דינע יארין גיב אויך דיר אפ
 מיט פריידן דיא מיליאנען • וויא אויך האב מיר יעצט פאזאנען
 וואלט אויך שוין פאר דינע דרייסיג יאר פיל מאל בעסקע אונ
 שיינערע זאכן איינגיהאנדילט אלס דינע צען מיליאנען קאלטע
 טאלער • אויך האב זיי פארנארט דינע יארין • אויך האב גקענט
 מיט זיי איינקויפן תורה • תבכה מעשים טובים • אויך פערניע
 עס (האב תרסה) עס איז שוין אבר צו שפעט :

ויפלא המלך לשמוע דבריו) גון וואוהרע דר קניג העכסט פר
 וואוהרע צו הערין דינע קלוגע תשובה • אונ האט צו
 אים גיזאגט ציהע אין פריידן • אונ פארהאלטע דינע מיליאנען
 פאר דינע קינדער • אויך ווערדע ביי דיר קיין גראסין געמן • דען
 דיין תשובה וואס דו האסט מיר גינעבן איז ביי מיר פיל וויכטיגער
 אונ שיינערע אלס דינע מיליאנען. אויך ווערדע מער שוין קיין גיין
 זיין אין געלד זאכן אויך ווערדע אבר אימר גייען מיט דר צייט
 ועתה אונ יעצט ווען די צייט איז ווא אזוי שיינער דא מונט דו
 שוין אויך דיין גיזוהר הייסן דאמיט דו וואלסט דיין צייט
 תלילה גיט דארפן אויס פריינגען גאר אין לידיג זיין • אונ וואס
 נאך ווידער סאכט דעם מענשען קראנק וויא לידיג זיין • גון
 איז די גיזוהרהיט מיט דער צייט איין זאך אונ ווען מע היט איינע
 איז די אנערע שוין טמלא גיהיט :

וכה נמלצו דברי הדרשנים) אונ וויא צימליך זינען דיא בייד
 פון די דרשנים אויך דעם פסוק (ויקרו וימי ישראל למות)
 וואס דער שייץ איז דער פון עס האבן זיך גינענעקט די מעג פון
 ישראל

ישראל צו שטארבן ויזא זאגן דאס דער פסוק מיינט אונז מיט
 דינע ווערסער צוזאך ציילין דאס יעקב אבינו דאס פארבראכט
 יעדן פאג אין צדקה אין (מעשים טובים) אין תורה. אין חכמה
 און אין אנדערע נוציגע ענינים. און גיט אין פאג פון זיין לעבן
 אין פארשונענדיגט גיטארין אין תבלים דאקער ווארין אלע זיינע
 פעג גיט פארלארן און גירעכניגט וויא נאך גיט איבך גילאפין.
 און אין דעם פאג פון זיין מוים זיינע וויא פאר אים גישפאנן.
 דאס הייסט פאר זיין גידאנקן גיצירט און אויסגיפונג יעדער
 פאזונקער מיט איין אנדער מנקה. מיט איין אנדער נמלות
 חסד. אדר מיט אדבר תורה און אדבר חכמה. וויא פארדינטע
 אפיצירן נאך אשונענע מלחמה שטייען פאר זייער מייסער
 פארהאנגן. מיט ארדערין און מאדוילין און גיט איינר דאס פון
 וויא גיפעלט. און דאקער זאגן אונזרע חכמים אויף אים (יעקב
 אבינו לא מת) דאס הייסט יעקב אבינו איז גיט גישטארבן.
 און דאס איז נור ווייל זיינע פעג זיינען גיט איבך גילאפין אין
 תבלים. אין תורה ובוהו:

לא כן נאמר על הרשעים) גיט אזוי אבך זאגט דער פסוק פון די
 רשעים וואש זיינען מבלה זינערע זמנים אין תבליות דען
 אויף זיי איז גיזאגט גיטארין אין איוב (עליהם אבד כלח) דאס
 הייסט זיינע עלפער און זייערע יארן זינד פארלארן און דאקער
 זאגן אויך אונזרע חכמים דאס (רשעים בחייהם קרואים מתים)
 דאס הייסט רשעים ווערן גירעכניגט פאר מויםע אויך בעשע
 וויא לעבין און דאס איז נור ווייל וויא זיינען מאבד זייער צייט
 אין ענינים עזברים וואש עס בלייבט פון זיי נאר קיין זכרון און
 יעדע

יעדע שמונדע שטארבט אונזר זינערע הענט ווי זיי זעלבסט
 נון פון דינע קורצע מאכרים איז זיין גינג צו זעהן און צו פאר
 שפיון וויא מיינער און וויכטיג דער זמן מוז זיין בויא איין איש
 חכם די צייט איז די מיינערסע מינצע ביי אים אין האנט ויש ער
 קען דער פאר איינהאנדלען די בעקסע סחורה. ביי דעם נארין
 אין האנד איז זי אבך נור ווי שניי און שפריי און אויף אים איז
 גיזאגט דער פסוק (למה זה מחר ביד כסיל ולב אין):

ג

אין דינען קאפיטיל וועט איין עמוואש גישפראכין
 ווערן איבך דעם ענין פון געלט:

השלישיה די דריטע זאך וואס איין מענטש דארף דר ביי זייער
 בעהוטנאם זיין איז דאס געלט. איין קלוגר
 מענטש געהערט צו שווען יעדען גראסען וויא נור מעגליך איז
 ווייל דאס געלט איז צוזא בעקפון נור דורך פיל מיהע וואס מע
 פענדליקט דער בויא זייער פיל צייט און אויף על פי רוב זייער
 פיל גיוונג. און וואש אין דער וועלט איז נאך מיינער אלס דינע
 צוויי זאכן וויא מיר האבן שוין דא פרייער גישריבן. צנוואר
 מי פאר גיט זיין זייציג (מארט) וויא דער פסוק זאגט (וחושך
 מיושר אך למחסור) דאס הייסט ווער עס שפארט אפ פון וואס
 גייפונג דער איז צום כלות אן גייפונג צו פארשונענדין אבך
 ווא גיט גייפונג ווערט מאן ארעם נאנץ פריצייטיג. נון איז דר ביי
 צוזא פדעטן וואש איז גייפונג און וואש איז גיט גייפונג. דא
 לאזט זיך לייכט ענטפערן און זאגן. דאש יעדערער נאך זיינעם

שמאנר

דברי יוסף

שפאנד האט אנדערע באדערפנעס : נון איז דער בייא אגרויסר
אימגליק דאס יעדער אירט זיך אונ מיניט דאס ער שטייט אין
אין העכערן גראד וויא ער איז באקט אונ ווערט דורך דעם
אין גרעסער בעל הוצאה :

והכמינו זיל אונ אנדערע חכמים וואס האבן דיון פעלער שוין
באמערקט אין ווייערע צייטן האבן זיי אונז גיווארנט
אונ גיזאנט (נחות דרנא ונסוב אתהא) דאס הייסט דוא ואלקט
געבן אויב מיט אגראד קלער אלס דו ביזמיאונ דש איז גאר
ווייל מיר האלטן זיך איסער מיט אגראד העכר ווי מיר וויינען
באקט אונ דאקער ווען מיר וועלן טאן מיט אגראד גינערקער
ווי מיר האלטן זיך וועלן מיר ערסט טאן אונזער גלייכן : וויא
האבן ויערע בייד אן גיווענדעט ביי אשירוף אונ גיט ביי אין
אגדר ואך ווייל זיי האבן גיוואוסט דאס מען איז איסר גיוואונט
צו טאן אשירוף איבער די פותות : אונ מע שפעלט זיך גאר דר
ביי גדלי בלות : באקט אבר האבן זיי גימינט דאס דר מענטש
זאל זיך אזו אויף פירן ביי יעדער ענין : הן אין שוכען הן אין
קליידן אונ אזוי אין יעדן זאך : אונ בפרט נאך אין דיא ענינים
וואס זיינען גונגע צו כבוד :

בהיותי פעם אחת בתברת משכירים) אלס איך וואר אמאל
אין אגזעלשאפט פון גיבילדשע זונגע לייט האט זיך
איינער באריקט פאר מיר דאש ער איז קלאר אין גאנץ יעראפי
אונ ער ווייס אין וועלכע ערטר עס ליגן די שפעט אונ די דערפער
דא האב איך אים גיזאנט ווען דוא ביזט יוא אזו אבקי אין אלע
סקימות אמ זאג זע מיר דעם ארמ אויף וועלכין דו שטייסט דא

ANECDOTE

אין

דברי יוסף

אין דיועם עולם : דען עס איז פאר דיר פיל גיימיגער צו וויסן
דיון סקום אלס אנדערע סקומות :

פעם אחת בשאל חכם אחד מבנו) עס איז אמאל אגרויסר חכם
גיפרענט גיווארן פון זיין זון ווי ער זאל זיך אויף פירן
מיט זיין געלד : דו ואלקט זיך אונר פארשטעלן דאס ער אים
גינעמפערט בשעת דו גייסט צו דיון סאמאר צו געבן געלט אויף
דו צאות גלייך ווי דו וואלקט גינאנגן צו דעם סאמאר פון דיון
פריינד וואס האט זיך אזו ליב דאס ער האט דיר גינעבין זיין
שליסל אונ האט דיר ערלויבט צו געבן פון זיין געלט ווי פיל
דיר גייט איז : אונ דאן וואלקט דו דאך גיזיט מצמצם גיווען
מיט דער הוצאה : אונ דאס איזט ווייל דער סענש וואס
שוניט גיט זיין געלט : מוז אן סקן מיט דר צייט צו דר וועלט :
אונ דאקער ווען דו געסטט פון דיון איענעם סאמאר איפרניע
הייסט עס שוין פרעמער : אונ בפרט ווען מע האט נאך פרעקער
געלט אין דער האנט וויא לייבט איז עס מיט אזו אפדונג אן צו
זעצין : אונ אין אגעזער ווערט שוין אן גירופן אין רשע וויא
דער פסוק זאגט (לות רשע ולא ישלם) אונ באקט איז ער נאך
פיל גיפערליכר אלס אין גיב : דען פון אזעלכין קאן מען זיך
אין דוסיין מיט אשלאם : אין אגעזער אבר באקומט דער אויש
דעם גראסן פון אונטר זיבן שלעסר : ער איז שליכר פאר איין
דויבר : דען איין דויבר באמערקטיגט זיך איבער דעם באהונדען
מיט איין קייל אדר מיט איין שווערד וואס זיינן פאקי גימאכט
אין תודלת צוא דיועם שעקליכן תכלית : דאש הייסט
אום צו סאדירן אונ צום דויבן מיט זיי : אדר צו באשקראפן

מט ב א

דברי ישר

מיט ויזיא איין רוצה על פי דין אונ משפט . דער אנווער אבר
גיבוריכט צו זיינע רויבריי גאר אייגע פיינערע וואפן . איינע
הייליגע גינער . וואש זיינן אין תחילת גיטאכט גינארן גאר צום
הייל אונ גליק פון מענשין דאש ער זאל דורך זיזא גאר מארד
ימים זיין אין בידע עולמות אונ דאש זיינן די פרוקקייט . דיא
ערלאבקיט . דיא צדקות . דיא נאמנות . דען על פי דרך הטבע
ווערט דאך קיין געלט גליען מער גיט ווי צו אועלכון וואש ער
איז פון איין ארענטליכון אונ פראווי אויף פירונג אונ וואש עס
זיינן פון אים צו פרידן גאט אונ לייט . נון מוז זיך איין אנווער
אן שפעלין פאר פרום פאר ערליך . פאר איין (איש נאמן) . אונ
אוי גאר פאר איין (איש צדיק) ביי ער באקומט הערוים דיא
קאפייקען פון דעם מלוה אונ נעמט אן . נון ווארין אים אלע רינע
הייליגע מדות גאר צוא אייגר וואפן מיט וועלכע ער זאל זיינע
תכר בארויבין . ער איז נאך פיל ערנר פאר ארויבער נאך אין
דער נאך אויף . דאס ביי ארויבר ווען מע גרייפט אים אן קען
קען דאך דאש גירויבעמעס ביי אים אנווע געמן אונ אים אליין
זייער שמריינג באשטראפן . דעם אנווער אבר קאנכט דוא
חאפן צעהן קאל וועסט דו ביי אים קיין גראסין ארויס באקומן
אונ קאנכט אים אויף גיט באשטראפן . ער וועט זיך גאר אויס
שפעלין איין פרום פענימיל אונ בלייבט זיך זיצן אין אקליין
שפעטיל ביי דער לארעם ווערט שמיל אונ דאן קערט ער זיך
צו ריט אים אונ שפילט זיך זיין הייליגע ראלע ווייסר . דאס מע
קאן אויף אים וויקליך לייגען דעם פסוק (ובכן ראיתי רשעים
קבורים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר בן עשו

דברי ישר אש דברי
פלאן נויכט

דברי ישר

נס זה הבל) דאש הייסט איה האב באפעקט דאס עם זיינן דא
אין דער וועלט . אפין רשעים וואס ווארין שוין איין קאל נאגן
באגראפן . דאס הייסט (בריוטא התחלונה) גליק ווי גישטאקרבן
אונ קוכן ווער אויף . אונ שפילען נאך דער צו איינע הייליגע
דאלע . דען ער איז גינעסין אין אקליין שפעטיל אונ האט דארטן
גאר גילעדניט . אונ עם ווערט גאר אין נאנצין פארנעסין דיא
באפריבער וואש זיי האבן אין זייער שפאט אן גיטאכט .
נוסף לזה) נאך מער פאר אלץ עם קענן אלע רויבר אין דער
וועלט גיט אויף שארין דעם מסה ווי פיל איין אנווער
קען שארין . ווייל דורך אים נער גישטערט דאס פרייע אונ
גלויבן . עם הערט אויף נאמנות . אונ דאן בלייבן זייער פיל
מענשין אן פרוסה . אונ ווער עם שפערט פרוסה ווערט שוין גאר
אן גירופין איין רוצה וויא אונזערע תקמים דארשענען אויף
דעם פסוק (אשר כלט ואשר דמה לנו) דס ווייל שאול האט הרוב
גיטאכט די שפאט טוב וואש דורך דעם איז גישטערט גינארין
דיא היינה פון דיא גבענים וואש זיזא פלעגן דארטין פראגין
וואסר אונ האלץ האקן וואר שוין דאש גירעכניט בייא גאט
גליק וויא ער האלט זיזא מארדין . נון איז פון אלע רינע בייד
איין צו זעהן וויא שערליך אונ וויא פארדארבליך עם איז אין
אנווער אדר איין באגרופעני פאר די מענשליכע גיט גישאפט
אונ דאס איז זייער לייכט צו ווערין ווען מע פירט זיך אויף איבר
דיא בותות דאזער זאלט דוא מיין קינד זיך איסר הייסן
וועלכסט מיט דיין אייגעס גראסין דאמיר דו זאלטם הלילה דס
אנווערניט גיט אן ריין :

דברי ישר אש דברי
פלאן נויכט

דברי יושר

הארכתי בדברי הו- איה קאב אין ריון ענון פאריה גיטען
 וייל איה קאב פאמערקט דאס ריון סאקערעטער
 תקם איו וייער מצוי באיי אגו יהודים און דאס אין אנדערע
 שטעט שאצט מען עס קאך איין פאר איין גרן דאס ער האט
 נאך גיט אן גיטעצט :

ד

אין דיען קאפיטעל וועט גישפראכין ווערען פון
 דיא זאכען וואש קענען שארין צוא דיע דרייא
 מייערע ענגים אויף איין מאל און וייער גישוויגט :

השלשה הענינים הנכבדים) דיע אלע דריי וויכטיגע ענגים
 פון וועלכע מיר האבין דא פרייער גירעט . דאש
 דייקט די גיטערהייט די צייט . דאס געלט וויינין אזוי ווייט פאר
 קיינמאל אייגע אין דיא אנדערע . דאס ווען מע היט נאר איינע
 פון זיי איין ווערין שוין דיא אייברעט צוויי מכלא איינטיגהייט .
 און אזוא אויף פארקערט ווען מען פארשווערעט גור איינעם
 פון זייא ווערין שוין פערשווערעט מכלא אויף דיא אברייני
 צווייא און דאש איין יעדן וייער לייבט צוא פאר שפיין למשל
 היט מאן איין די גיטערהייט מוז שוין דער ביי איינטיגהייט ווערן
 דער גראסין וייל דער גראסין קומט אן מיט גרויס מיהע און
 ארבייט וואש נעמט אונקע די גיטער . אויף מוז דער ביי גיהיט
 ווערין דיא צייט . עקסמינגט וייל דער ליידיג גיין שארעט דער
 גיטערהייט . און צווייסיגט וייל דער גראסין קאן דאך אנדערס
 גיט

דברי יושר

גיט פארדינט ווערין מער גיט נעמן מען אויף אים גיט צייט
 אויסבריינגן . גון איז דאך די צייט און געלט איין זאך און
 געלט מוז דאך גישוויגט ווערין צו לייב דאס גיטער . גון לאמיר
 ווייטער מאשקלען . דו ווילסט הייסן די צייט . דאס הייסט דו ווילסט
 איר באנוצין צו וואש גוטעס . דא מוסט דוה שוין הייסן גיין
 גיטעס : דען מען קען גיט לערנען קיין זאך און פלייסט שוין
 גיט קיין מלאכה ווען מען איז גיט גיטעס . אויף מוזט דו דר ביי
 דעם גראסין שווען . דען זאנעט וועסט דו מוזן גיין צייט אויס
 ברענגען אום דעם גראסין צוא פארדינען וויא מיר האבין דא
 פרייער גירעט גון וועסט וועלן גיין גראסין הייסן . דא מוזט דו
 שוין דיא צייט שווען אום צוא פארדינען מיט איר דאש . און
 פלייסט שוין דיע גיטערהייט . דען אן גיטער אט שווער צוא
 פארדינען . און אזוי איז שוין די זאך אומבנקערט . שוויגט מאן
 גיט דיא גיטערהייט איז גיט גישוויגט קיין געלט קיין צייט און
 אזוא ווייטער :

ועתה ארזי הורעתך כי השלשה אך דבר אחד) און גון דא
 איה קאב דיר גיטעס ווייסן דאס דיע דריי ענגים וויינין
 גור איין ענג ווערע איה דיר וייער פאקאנט מאבין וועלכע
 זאכן עס קענען די אלעמן דרייען אויף איין מאל שארין איה וועל
 דיר גיט אלע אויס רעכנן . איה ווערע דא שרייבן נאר אייניגע
 די אייברעט וועסט דוה שוין מכלא פארשטיין :
 דיא שערליכטע און פארדארבליכטע זאך צוא דיע דרייא
 וויכטיגע ענגים איז דער קארטין שפיל . ער נעמט וויא
 אלעמען דריי צו איין איין מאל ווי מיט אהאנט מע פארבריינגט
 דער

דברי יושר

דער ביי אין ניקס די גאלגע צייט. דאש שווער פארהארוטע
 געלט. און פשיטא שוין די גיוונדהייט. דען מען דר שלאפט
 גיט מע דער עקט גיט. און צווייסיגס האט מאן דער ביי גרויס
 התפעלות דאס הייסט עס ווערט אין מעגשין ראן זייער שפארק
 פאנוענט זיין גייסט וואס דורך דעם ווערין ערשימעט אלע
 אהערין און גערוען זיין בלוט ווערט צוא שפארק דורך דעם
 גיטריבין אין איר צירקעלאציאן און ווערין גידיכט און מאכין
 אן איין (מרה שתורה ר"ל). און דאהער זיגן די קארשענונקעס
 (על פי רוב) זייער בלייף. שוואף. סרוועריג. (לבר זה) ווערט
 מאן איינר דעם אנדערין אשונא. מע גיברויכט דער ביי אלע
 פאלשהייטן. מע ווערט דער היצט. און פון קארטין שפול
 קיכט מאן אריין גאר אין גרעסטן גצחון. און דאן באהיט אונז
 נאט. איז שוין דער מיוויל לויז. ער איז אייבר אים שולט מיט
 זייער נאנצין מאכט. עס קיכט ארויס דער פון זייער לייכט
 גרויס גישלעג. און אמאל פארשפילט מען זיך אזוי ווייס דאס
 נע בלייבט גאר אנאקעטער. און מע האט גיט אין וואש
 אהיים צוא קימען :

גם הצחוק בלא כסף) זעלבסט דאס שפילין אן געלט גאר צום
 צייט פארטרייב לוינט זיך אויף גיט פאר איין גיוונסטן פו
 שטאנדיגן מעגשין. פיל גלויבער און שענער. און גיוונטער
 איז דאש אקארט ואל קיין מאל אין האנט אריין קימען (לבר
 תנופה) ווייל עס איז שוין איין מאל אזויא איינציפירט ביי אונז
 איינן און דאש אויף מיט גרויס שמירה. דער גאנצער גיוונסט אדר
 פארלירן אין איינער נאכט זאל באשמיין אין דרייסיג פערציג

USE OF
KROVETS

דברי יושר

קאפיקין. דען פאר איין ערליכן מאן איז שוין גינג דיע ביקלע
 צו אונזערדין דיוון שפיל מע פארלירט צוואר דר ביי דא צייט.
 אבר דאך זאגט דער שפריכווארט. איין מאל. איז קיין מאל.
 און פאפאסקע גיע זאפאווקע. דאס הייסט אמאל רוהען. הייסט
 וואל סוהען :

דיא צווייטע זאך וואש שארעט און פארדערבט זייער די דביי
 פארקע ענגים איז שכרות ר"ל. דער מעגש וואש שיקרט
 פארדערבט זיין גיוונסט. דען מע ווערט דער פון קראנק און מע
 שטארבט פאר דער צייט ווי דער פסוק זאגט אין (משלי כז.
 אחריה כנחש ישך וכצפוני יפריש) דאס הייסט דער זיין בייסט
 צום סוף ווי אשלאנג. און שיערעט דאש לעבן ווי איין גינפמיג
 נאכער. ער פירט אייבר זיין געלט דען ער מוז דאך באצאלין
 דעם שיינקר ער מוז בלייבן מיט דער צייט איין אביין. איין
 בעטלער. ער בלייבט אן אהעמט און אן אשום בלי אין שמוג
 וויא אונזער חכמים דארשענען אויף דעם פסוק (כי יתן בכוס
 עיט יתהלך במישרים הוא יתן עיטו בכוס ותנוני נתן עיטו בכוס.
 סוף דבר והוא עבד ביתיה מישרא מה דין קודא דנחשא עבדי
 קודא דחמא עבדא מובין לה ושתי חמרא במימיה) דאס הייסט
 אזוי. דער שכור פארליבט זיך אין דער גלענלע. און דר שיינקר
 פארליבט זיך אין זיין בייטלע. און דער נאך ווי דער שיפור
 האט שוין כער קיין געלט מאכט ער זיין שמוג פוקס און ליידיג
 און זאגט דאס וואש מע פארקט אין שמוג מיט דעם קיפנעס
 מעפיל קען מאן דאך דאס פארקמין מיט אליימענעס. גון פאר
 קיפט ער עס און גיט עס אפ דעם שיינקר. ער איז מבלה אויף

DRINK

זין צייט . דען איין שיכור קען דאך זיין זפן צוא קיין נאך
 באנוצן . ווייל ער איז אימער פול אונ דול . ער קען גיט ריידן .
 גיט שפייזן . גיט זיין . ער מוז זיך אויט שלאפן . אונ דער נאך
 ווייטער צוא דעם ביטערין טראפן :

ומהיות כי תאוו נורדת תאוה) אונ ווייל קיין תאוה גייט אום
 אליין . איינע האט אימער מיט דער אנדערע זימין
 און שלעפט נאך זיך נאך אייך די שפרות אויך דעם עון פון זנות
 ווי דער שפריכווארט זאגט (באשר היין שם גם הנות נפרצה)
 דאס הייסט ווער עס איז נאר דעם טרוקן ערנעבין . דער וויל
 שוין מיט איין אשה זיך לעבן) אונ דאדער זאגן אונזרע חכמים
 דאש נאר דארום האט דיא תורה גישטעלט דיא פרשה פון גויר
 לעבין דער פרשה פון שומה אום דעם עולם . מערקען צוא
 לאוין דאש שיערות פריינגט צוא זנות . אויך דארטענען
 אונזערע חכמים אויך דעם פסוק (פן ישתה וישכח מצוקת)
 דאש דער מענטש וואש טרינקט וויין פאר געטט ער נאר
 אן זיינע רמ"ח אברים . ווייל דער ווארם מצוקק טרעפט אן צוויי
 ווענדער אקט אונ פערציג ווי פיל עס טרעפט אן רמ"ח אונ דאס
 איז גימיינט עס דינט אים שוין מער קיין גליד אויך זאגן וויא
 דאס די זינגע פון נדב ונביהוא וואר אויך נאר וואש זיי זיינען
 צריין אין משכן פאר שוועכטרהייט דיען זעה איז גיטט טרוקן
 אין די ווערטן (בתקריבם אש זרה לפני ד') וואש דער פויגן איז
 דער פון זיי זיינן גישטארבין דער פאר וואש וויא האבין מקריב
 ג'ווען פרעמדע פיער פאר נאטיגן איז גימיינט אונטער די ווערטן
 פרעקע . פיער (שכרות) . ווייל איין זיכטערע מענטש האט אין

זיך נאר איין געסליכין פיער דאס הייסט (חום הטבעים) דיא
 נאטירליכע ווארעמקייט וואש דער בורא בירך דיא האט מיט
 גיפילט יעדן מענטשן אום צו ערנארעמען זיין בלוט אונ זיין
 קערפ . די ווארעמקייט אבר וואש מע באקומט דורך דעם וויין
 אדער שנאפט ווערט שוין אן נידרפין פרעמדעס פיער אויך זאגן
 וויא דאס דער שיכור דארף זיך אראפ געמען אמוסר פון דעם
 היינטשאק זעלבסט . מאדאך ער אליין קען זיך גיט האלטן
 אויפגעט אונ גליק צו ליב די ווייניגרויבן ער איז אימער איין
 גיבוטין צו דער ערד אונ ליגט אויס גישטערקט ווי איין (שיכור)
 פשיטא שוין דער מענטש וואש טרינקט דעם וויין זעלבסט . אויך
 ווייזן וויא אויך בכה וכמה ערפער אין דער תורה וואו עס איז
 דער סאגט דארטן איין משתה פון וויין איז דארטן גילענען
 איינגריסער רושם אונ דארום רופט מאן אים הייסן נאך (יין)
 ווייל ער האט גיבראכט פיל קלאנ אויך דער וועלט . אונ עס איז
 צו גלויבן דס דארף רופט מאן אים אין ד' פייצען שר שפראכע
 וויין ווייל ער מאכט אן אין דער וועלט פיל גיטויין . אונ בפרט
 נאך דער זעה דאש דער עץ הדעת וואר אויך איין ווייניגשאק .
 אונ פלייכט רופט מאן אויך רוסעס מיט דעם נאמען ווייא ווייל
 ער האט אן גימאכט אנרויסע שולד אויך דעם מענטש נון איז דאך
 ווידער אנרויסע פראגע מיט גיפניען דאך דאס דר פסוק זאגט (וין
 ישמח ללב אנוש) דאס הייסט דאס גאט האט באשאפן דעם
 וויין אום צו ערפרייען דער מיט דאס הערץ פון מענטשן זעט מאן
 דאך דאס דער מענטש דארף דאך דעם וויין זיא גיטויין :

על זאת אשיבה) דארף ווערע אויך זיך אבער אנטווארן
 אונ

און זאגן עפליכע תרועים • ערשטיגס • וויא אונזר נקרא זאגט
 דאס דער וויין איז גאר באשאפן גיווארן מער גיט ווי צו מנהגם
 זיך מיט אים אבליס וויא דער פסוק זאגט אין משלי (תנו שכר
 לאובר ויין למרי נפש) גון קען שוין דורך דעם אליון רעקט
 ווערן דער פסוק (וויין ישמח רבב אנוש). צווייטיגס מיון איך
 איך גיט דאס מע זאל זיין איין גויר . גיין ווען מע טרינקט עס
 מיט אמאס צוא דער רעקטער צייט און בפרט נאך צוא דער
 עלפער איז דער וויין אדער דער שטאפט זייער גוונט וויא דער
 סדרש זאגט אין פרשה נחתי איך דעם פסוק (ולבן שנים מחלב)
 דאס דער וויין איז פאר איין בעקשין וואש האט שוין איין
 גילעכט פיל יארן אזו גוט ווי מילך פאר אזוינעדיקעס קינד .
 גון איז ווייטער די פראגע (שאלה) ווי פיל איז די מאס און ווען
 איז די צייט דאס מע זאל מאכט אשטאפט :

גם על השאלות האלה אשיבך בדברי חיל) איך איך דיוע
 שאלות ווערדע איך דיר ענטפערן מיט דיא ווערטרע פון
 אונטערע חכמים וואש האבן גיוואקסט צו געבין צייט און מאס
 צו יעדן נאך וויא דר פסוק זאגט (כי עת ומשפט ידע לב חכם)
 ערשטיגס גיפיגען מיר דאס זיי האבן פאר באטן און ניאקטערט
 לערן מורה הוראה צוא פאסקענען ארין נאך דעם וויא ער האט
 אויסגערונקען ארביעית זון ווייל פון ארביעית וויין ווערט מאן
 שוין בארוישט דאס הייסט שיכור און איין שיכור פאר גיט
 פאסקענען • גון ווען מיר שוין איין דאס אמענט וואש טרינקט
 ארביעית איך איין מאל איז אשיכור דאהער גיטערט מאן צוא
 טרינקען פיל ווייניגער פאר ארביעית צווייטיגס גיפיגען מיר אין

סדרש פנתומא אין פרשה נח אשיינע גישוקטע פון דעם וויין
 וואש מיר קענען דער פון איך גינג איין זעהן און פארשטיין
 ווי פיל איין ארענטליכער מענטש גיטערט צו טרינקען :

כשבא נחלימע החרס) . בשעת נח האט אן גייהיבן צוא
 פלאנצין דעם וויינגארטן דער ציילט דארטן דער
 סדרש איז גיקוקען דער שמן און האט אים גיפרענט וואש ער
 פלאנצט . איין וויינגארטן פלאנט איך האט אים נח גיענטפערט .
 גון האט אים דער שמן ווייטער גיפרענט . און וואש איז דיא
 וואולקייט פון דיוע בויסער . דא האט אים נח גיענטפערט ווינע
 פרוקט גינען זינער זיס שיא טרוקענער הייט שוי פייקטער הייט
 זיין זאפט וואס סאך דופט וויין סאכט זייער פרייליך און סאכט
 דא האט דער שמן צו אים גיזאפט ווען אזו איז עס אט לאמיר זע
 מאכן שותפות אין דיועס וויינגארטן . און נח האט איינגיוויליגט .
 נח האט דער שמן גיבראכט איין יתגעס לאם (שעפישעלע) און
 האט איר גישאכטן און האט מיט איר בלוט גימישטעט דיא
 וויינשטאקן . דער נאך האט ער גיבראכט אונגון לייבעלע
 און האט אים גישלאכטעט און האט מיט ניין בלוט נאך אמאל
 גימישטעט די וויינשטאקן . און דער נאך האט ער אן גיטרונקן
 די ערד פון וויינגארטן מיט דיא בלוט פון אחויר און גאר צום
 לעצטן מיט די בלוט פון איין בוזאנע . און דער וויין האט אין
 זיך פאקסען דורך דעם אלע מרות פון אלע דיוע ברואים .
 טרינקט דער מענטש אויש דעם ערסטן כוס ווערט ער זאנקט
 און גוט ווי איין לאם . טרינקט ער דעם צווייטן כוס ווערט ער
 סאכט און טריפט ווי איין לייב . און ווערט ביי זיך איך גייהיבן

נים וי אויף ארבעט לערנעם איבערע מעכטער צוא פארשפארן .
 צו שיינען אקליד . זיך ריינקליך צו האלמין . און איבערהויפט
 קיינע פוילערקע צוא ניין . איר אויב זאל אויף אלץ ווערן . און
 אירע הענט זאלן אלץ מיט מאכין . דס וועט איר צריין בריוונגען
 און שמוב פרידן און זעין . גיוונט און גרויס פאר מענין :
 וּלְמַעַן הַרְאוּהוּ לְדַעַת און אום דיר מינע מיינערע לעוערין צוא
 באווייזן אויף קלאר וויא וואר עס זיינען דינע כויד מוז
 איר דיר דא איין קליין גלישקטיל דער ציילן . עס האט אפאל
 איצונדער מאן גיקויפט איין פולווארעק . ער האט דארמיין אבניוואונט
 דעם ערסטן יאר און איז ברכות גיזוארין . און האט גיט גיוואקסט
 פון וואגען דער רלות וואקסט . דיא ברכות ווארין אלע גיוונט
 אויף די פעלדער וואר גיט שלעכט און דאך וואר איין איינזינקענעם
 זיין פרויא וואר איין חסידס אפאכטער און האט זייער שפארק
 זאכטן גיזוען איין דעם רעבין זיין מיין מאן . האט ויא גיוונט צו
 איר מאן . דוא וועסט מיר גיט איין ריידין עס איז דא ביי אונז .
 קיין פשוט . דער גיט גומער מוז דא זיין ביי אונז . איר ווערדע
 פארין צו דעם רעבין . ער וועט דער צוא גיוויס העלפן . דער
 מאן האט איר ערלויבט און זי איז אונעק צו דעם גומין אידן .
 ויא האט אים דער ציילט איר נאנצע גלישקטע און דער רבי האט
 איר גיגעבן אפערוועלשע קעסטעלע . און האט איר פארקאנט
 האט ויא זאל דינע קעסטעלע פראגין דריי מאל אפאן און דיא
 זשפוארנעס איין די קעלערין . איין די שטאלן . און די לאראותעס .
 איין דיא גומעס און און די גערמנער און זעלבסט איין אשיינעם
 וועסער אויף דיא פעלדער . דעם ערסטן מאל זאל זי פראגין

פארטאג

פארטאג . דעם אנדערין מאל נאך מיטאג . און דריטן מאל פו
 דעם שלאף . די ווייביל האט עס ריכטיג מקום גיזוען . און דיא
 ווירטשאפט האט אן גיזיפן צו זיין פיל בעסער . די ווייביל וואר
 העכטם צוא פרידן . און איז נאך איבער אפאר ווידער גיפארין
 צום רעבין . און דער רבי האט איר גיזיפן ווייסער פראגין
 נאך אפאר און דיא ווירטשאפט האט זיך נאך פארבעסערט .
 אונזעס וואר נאך דעם צווייטן יאר איז ויא ווייסער גיפארין צו
 דעם רעבין און האט אים אפגיגעבן די קעסטיל . און דאן האט
 ער די קעסטיל גיגעבט פרא אירע אויגן און האט איר גיוויזן
 דאס די קעסטיל איז לידיג און פוסט . און די גאנצע בעסערונג
 פון די ווירטשאפט איז נאר ווייל ויא האט זיך אלע מאן גיפונען
 דרייא מאל איין יעדן ארם און איר השקפה וואר איבער דיא
 פארטאקעס . איבער דיא שפינדעקעס . איבער דיא מילכיגס .
 איבער דיא ברכות . איבער דיא גערמנער . עס וואר אלעס גוט
 בעצארבייט און גוט איין גיהים . דא האט זי צו אים גיוונט ווען
 די זאך אזו איז ווארונט האט איר מיר נאך גיגעבן די קעסטעלע .
 האט איר דאך מיר גיקענט אזו הייסן אכמונג געבין און יעדער
 ארם . זיין מיין פאכטער האט ער איר גיענטפערט דאן וואלקט
 דוא דרך גיפויגט . דען דו ביזט דאך מער גיט ווי איין שטאט
 ווייביל . נון אבער וויא איר דאב דיר גיגעבן דיא קעסטיל
 האסט דוא שוין די זאך זייער פלייסט אפ גיהים און נאט האט
 גיזאלפין . איצונדער אבער ברויכסט דו שוין גיט מער די קעסטעלע .
 דו ביזט שוין איין גיוואונט צו זיין איבער רעכטע ווייסן . און
 די ברכה וועט זיך שוין פון זיין שמוב גיט אפ מאן צייער איין

פר ירין

פרדיון. הורה דוע ווערמער איז דער רעבע גיווארן נאך פיל
 מאקעפער ביי דוע גנידה און זי האט אים ניער כייף באשאנקן
 וכבר נשאל שאלה) אונז עס איז שוין לאנג גיפרענט גיווארן
 איינע פראגע נאך און דיא צייטן פון אונזערע חכמים
 אל (איהו עשיר) דאש הייסט ווער איז איין עושר. האט ר'
 עקיבא גינעמפערט דער וואש האט אנויב מיט שיינע מעשים.
 גון וואר גיוויס דארונטער גימינט אויף איינע גוטע ווערסין.
 הייל דאש איז דר יסוד פון הייליכען גליק און דאש מראגט איין
 דעם פאן מער אלס אנדערע הנסות דאש מע קען אים ווערקליך
 רופין דער פאר מיט דעם נאמען עשיר דען אנויב איין אשת
 חיל שפאלט איין גראסן אויף צעהען. און קומט אויש מיט
 ווינציגער. אלס איינע שליםעוואלגיגע מיט מווינדע רוביל.
 גינג אויף וויל דארטער מער גיט ריידן ווייל עש איז שוין דער
 פון גינג גישפראכין גיווארן איין דעם קאפיטיל פון אשת חיל
 און איין זון סירא און איין פכה שפעלין פון דר גמרא. און פארט
 ווי אויף האב נאך ברעה צו שרייבן איין פוענדער ספר איבער
 וידיא דקתה פון פרדען:

וכן יש יקושים רבים לשלשה הענינים האמורים) און אזו וויגן
 דא נאך ויער פיל שפערונגען און פארדארבענע הייסן וואט
 שאמין ויער און ויער צוא יענע דרייא ענינים. נאר גיט אן
 ריזין קליינעם ספר איז דער ארט ווי אלעקען אויש צו שרייבן
 און אויש צוא רעכענען דען עס וואלט דארפן פארעקען פכה
 זכקה בויגן. גון קען אויף מער גיט זאגן דער בייא די ווערט
 פון שלמה הקלף עליו השלום. (ויותר מזה בני הודו עשות
 ספרים

ספרים הרבה אין קץ) דאש הייסט. און אזו הייסט דוק איין
 פון נאך אזעלכע שיערליכע זאכן דען אלעס אויס צוא שרייבן
 מו סען האך סאכן בויכער נאר אן אשיעור:

ה

אין דעם קאפיטיל ווערט גישפראכין איבער נאך
 אנדערע דרייא וויכטיגע זאכן. וואונג. עסין.
 און קליידונג. וואש אלע דריי ווינען די גייטגיטע
 באדערפענעס פון מענשין אין דיעם עולם:

אכנס אין סופר ואין שוקל מספר הצמרות האדם) עס איז
 וואר דאש קיין מענטש איז גיט אין שטאנד אויש צוא
 ציילן און אויש צוא רעכענען אלע הצמרות פון מענשין דען
 וידיא ווינען נאר אן אשיעור. דאך אבער קענען סיד ווייא איין
 סילין (קלאסעפידיון) אין דרייא טייל. עסין. וואונג. און
 קליידיון. דען יעדע באדערפענעס און יעדע פארנעניגען מו
 גיהערין צוא איינער פון דיא דרייא קלאסין. צום בייא שפיל
 באלויכטונג. פארוויצונג. שיינע מעפיל. נארדיגען. און אזו
 אויף עקיפאזין (וועגן צום פארין) ווינען ארונטער אונטער דיא
 קלאסע פון וואונג. צירונג. בעמניוואגם. שיינע דיוואנעס
 און דאס גלייכן ווערין גירעכניגט אין דער קלאסע פון קליידונג
 גוטע בעדער. פראפוקע. וינגען. שפילען פאנצען און אזו
 נאך אנדערע פארנעניגען ווינען אריין גיציילט אין דיא קלאסע
 פון עסין. און ווערין אלע פארשטאנן אנטער דעם ווארט משתה
 סאלציים

דברי יושר

אמלעס אונ באברעס פראגין שוין פארק ווייבער . אונ דיא
טעקטער פון שומרים :

פליאה דעת ממני איך ישנו בני אדם באולת כזאת) איך קען
עש גיט באגרייפן אונ פארשטיין וויא מענטשן קענען
זיך אזוא ווייס פאר אירן צו טאן אזעלכע דוכהייטן וואש יעדער
בראטער מאן דארף זיך דארט פאר זאם . אן לאבן אונ אויך עס
גינג בארודערן אונ באוואונדערן . דען מע זעט גאנץ אפס ווי
עס גייען פרויען פון גימניעס שטאנד אן גיטאן אין אמלעס .
פעריל אויך דעם האלדז . אונ אקנד אויך דער האנט . די שוף
אונ זאקן שמוציג אונ אפס נאך גאר צו ריסן . עס איז ניוויש
דאש אזעלכע האט אויך קיין ווייסעס העמד . אונ גלויבט דאך
נאקטס צו זיין ווען זיא גאר אן צירונג גייט . איך וואר אקאל
באיי אינעם אינגליכער אין שטוב עס וואר דארטן גינג איינג
גינג שמוציג . דר גייט האט ארויש גיקוקט דורך זענע שפארע .
די ארעמקייט האט ארויס גישוינג פון יעדער זענעלעקע . אונ די
ווייסן וואש וואר גיט ריינער אלש איר פארלאנע . שוין גיט
סער יונג . אונ אפ גיקאסן מיט אשטויבתיך שווייס האט פלעצליך
אנלישריי גיטאן צו איר זינקט מיידיל אלס וי האט גיטעהין דורך
דעם פענסטער דאש פרעמער מענטשן גייען צו איר אין שטוב .
אבראנד אין ריר סערקע . דער לאנג מיר די פעריל . איך ווין
דאך עפעס וויא איך ווייס גיט וואש . מיט אהילק האלדז . נון
איז צוא זעקן ווי פעריל איז גיווארן באיי דעם צארקען נאראד
גוישוענדיג . עש מה דיא ארעמקטע וואלן צירן . אימער
אונ בעלשטענדיג :

דברי יושר

וכן לא ארפך קורא נעים עד כי נבא על החשבון בדבר הזה)
איך ווערדע דיה מיין שויערער לעזער אונ לעזערין גיט
אפלאזין ביז איך ווערדע מיה מיט דיר גוט אוישרעקענען איבר
דזער זאך . די גייסט אין אמלעס . אין פעריל . אין באברעס
דאקייט יעדער זאל דיה גוט באקערקן אין גאט אונ וועט דיה דאן
באוואונדערן . עס איז וואר . עס איז גאנץ מיגלאך דש מאנכער
וועט זיך אפשיטעלין אונ וועט זאגן . דאש איז וואונע פעריל .
אשייערער שוילאפ . איין אוישניצייכנסער פוסער . עס קלייט
איר זייער . נוא זי זעט אויש ווי אמאנאמקע וויא אשארעקסטע
גיט דא וואש צו ריידן . אשיינע נקבה יענער וועט נאך אפער
גיט פאספיען צו ענדין זיינע באוואונדערונג אונ איין צווייטער
וועט זיך שוין אפרופן אונ וועט זאגן . דוא ווייסט ווער זי איז
דוא מינקט אין דער אמת דאש זי איז עפעס אלייטעס מענטש .
זי איז דאך איצקע דעם באמעניקט טייב . זי האט גידינט באיי
יענטקע די בלינדע באכערקע בכה יאר מע זאגט טאקע דאש וי
האט ארויס גיטראגן פון דארטן אקאסמן גוך . זיא האט זיך
דארטן דר קויבערט . עס פלעגט דאך דארטן זיין פול פון אלע
פייע יונגען . אונ אז ווערט ארום נישפראכין אימער פון יעדער
פרוי אונ פון יעדן מענטשן וואש גייט ארויס גיקליקעס גיט נאך
זיין גראד אין ירום אונ אין פארטענין . מען איז וויא דן אויך
יעדער פרעם . מע זוכט אויך וויא יעדע פארעסענע זינד . מע
רעכניט אויש ווער עס ווארן ניערע אבות אבותיהם אונ בפרט
ווען דיא פענפונקטע פרוי איז נאך איצונד אויך גאר אמאק
איבער אסרטיקע . אנבעק אים טראנערקע . אונ דר פענפונקטער
זונער

יגדר מאן איז גאר אחוזה אשוכר . אגאס מאן און דאס גלייכן .
 מע באמילט אויס צוא ווי אלע ביזע הלכות און באכער איז
 נאך גיט פויל צו זאגן האסט דו גיזעהין וואש איינע פארקאמט
 דאש איז אביסעל אפיריע . פרענט צו האט איר מאן פארמאקט
 באצאלט . אויף פכת ווערט דאש אלץ פארנעצט . איר מוסער
 גייט דאך איבער די הייזער . זי איז דאך הענע די הונקעדיקעס
 סאכטער . וואלט גיט מער מצוה גינען דאש זי זאל רינעס אלט
 מענט וואש אונטער העלפין . זי סאר דאך גאר אויף איינע אויגן
 גיט סקטין . גון וועלין מיר האלטין אין דער סכרא עס וועט דיר
 גליקן דאש דוא זאלקס מיט דייע פיינע פיינע קליידער וואש וויא
 קאסטין דיר גוט און בלוט . מערער מענשין צו גיפעלין אלס צו
 דער ראנגענען אוייל דאש רוב עולם קען דיר גיט און מע וועט
 דאך מיינען דאש דוא ביזט איז דאסע איין לייטעש מענט . גון
 הייסט עס זיך ועלכט באשריגן . דו כוזם דר ביי פערלייקענען
 דיין נאמען . דיין שטאנד . און שפילקט דער בייא די ראלע פון
 אפארקשטעלענעס . און די ביסיל עדרע און פאוואונדערוג וואש
 דו באקומסט פון יענע מענשין וואש קעגן דיר גיט גיהערט עס
 גאר צוא דייע קליידער . צו דייע פעריל און גיט צו דיר דען
 ווען יענע וואלטין וויסין באקט ווער דוא ביזט וואלטין וויא דיר
 באטראכטן אין דייעם שיינעם אן צוג ענטוועדער פר אגרויסין
 נארין אדער פר איינע אומערליכעס מענטש וואש פוצט זיך אויס
 ווי אירלאנטע שטימיל סחורה אום צו פארדיאגערלען זיך צו יענעם
 וואש דיר האנגרלען וויל :

ומה אומר ומה אדבר) און וואש זאל איך שוין ביידן און
 שמרעכין

שמרעכין פון יענע נארין וואש מאכן זיך פיינערע קליידר נאך
 גאר איבער ווייערע כוחות . מען פארנט בייא מענדלערקעס .
 מע צאלט אויס פאר איין רוביל צוויי . דאש קלייד איז שוין צו
 ריפן . ניין צו פוילט מיין איך . אדער צו מאצעט פון מיין . פון
 סאל . דען מע וואונט דאך ווייער איינג און שמוציג און מע האט
 נאך גיט גיטאנצעט אויש צו צאלן פאר איר די מענדלערקע .
 אדאלבער גמילות חסד איז פארלייט מיט אועלכע משכנות :
 וכן ראיתי) און אזוא אויף האב איך באמערקט דאש דיע
 אונזיגע (אונרעכט) שמערט דעם נאנצין דווי פרדען דען
 ווען מען איין מאל זיך אין דער וועלט מיט פעריל אריין גווייזן
 דא פאסט שוין גיט צו ווייזן זיך דעם צווייטן מאל אן פעריל
 און וויל מע לעבט אן אבערעכענונג אין יעדער זאך און פשיטא
 שיקאין די ענגים וואש איז גוט צו צידונג און קליידונג . איז
 דאך לא זקלט . דאש דוא פעריל זאגן גיט ווערין אונגיוואקט
 פאר זענט . גון סקט אן דער ליבער יום טוב . מע מוז ניין אין
 שול . מע מוז ניין גוט יום טוב בימין . מע מוז ניין שפאצירין .
 מע דארף אויף נעמען געשט בייא זיך אין שטוב . מע וואונט
 מיט שכנים שונאים און די פעריל איז גיט דא . דאן שווער גיט .
 איז שוין בעסער דער מיט . דער מאן מעג דאן מיט דעם קאפ
 פארדיגן אלע זיינע גישעפטן פארפרינגן ער מעג פון דר וועלט
 אומקומען גאר די פעריל פאקומען :

ומה יקר מהשלום) און וואו איז נאך דא אין דער וועלט אזוא
 אשייערע קלינגאר ווי דער שלום איז . דער בורא ברוך
 דא האט גילאוס ווי גאטן מעקין צוא ליב דעם שלום . און

הוא הוסיף ויילקח דעם שלום שמערוין צו ליב דייעג
 נארקישע פערעלאך וואש וייגען טוין באמת אין גאנץ אראפטייע
 פון דער מאדע אויש. מוזיענדע בינד פעריל מעגן זיין פפרה
 פאר איינע פרידליכע שמונדע. (אם אין שלום אין כלום) ווען
 קיין פרידן איז. איז אלעס ווישט. דיא שענסטע צירונג פון
 איינער פרויא איז נאר אנוונטעם גיזקט. אפרייליכע מינע.
 אשיינע אויף פירונג. איינפאכע פראכטע און רייכע קליידונג.
 אונ נאך מער פאר אלץ צוא זיין מהעמב. ארבייטוואם. אפאר
 קלוגע אויגן. מער אלץ פעריל מויגן. און שוונע דבורים. שטילק
 איין אלע יסורים. און אשיינעש פאנעמען. מאכט אלע
 מאנדצעם באשעמען:

ועתה אחרי דברי אליך כל אלה) גון וויא איך האב שוין דא
 דיר דיע אלע גייסיגע ווערמער אויש גירעם בלייבט
 מיר. נאך איבעריג דיר צו זאגן דאש ווען מיר מענשין זייגען שוין
 גיסקטן איין מאל צו דער דרנהראש קליידער איז גיזארין ביי
 אונז איינע היצטכות וויא עסין אונ די אוואונג. דאש בייא
 דיער העצרכות זייגען גיט אלע מענשין גלייך ווייל דער עגן
 פון קליידונג צו מייילם זיך אין פיר קלאסין. די ערשטע קלאסע
 איז אין זיך כולל נאר אועלכע בנדים וואש מע זאל זיך מיט ווי
 באדעקן די נאקעמקייט פון קערפער דאש עס זאל זיך גיט ארויס
 זעהן קיין דבר ערוה וויא דיא גארמלען וויא אדם און זיין ווייב
 דאבין. זיך מיט ווי ארום גיזאגנין. ארעד וויא מכנסים (הויזן)
 פון די בנדים וואש וייגען גימאכט גיזארין נאר צו ליב דעם.
 און ער היום זייגען אווא גיקליידעט יענע מענשין וואש וואונען
 אין

אין די הויסע לענדער. דאס הייסט ווייבער מראגין נאר קורצע
 שפאנדניצעס. אונ מאגל לייט מראגין נאר קורצע הויזן. די
 צווייטע קלאסע איז אין זיך כולל אועלכע קליידער וואש זאלין
 אונז שיצין פון קעלט. למשל וויא אונזערע לענדער וואש עס
 איז אקער גיט ווארעם און דאש וייגען שוין. קאפאטעס.
 פלאטצין. פוטערס. און אזוא אויף אלער האנד ווייבערשע
 קליידער וואש שיצין פון קעלט און פון רעגין און אגב דעקן
 זיי שוין איין יעדער קקום ערוה און מיר האבין שוין פון זייא
 איין גיטאפולטין נוצען. די דריטע קלאסע איז אין זיך כולל
 יענע מיני בנדים וואש וייגען נאר גימאכט צום צירונג אליון
 למשל פעריל. אויךינגלאך און נאך אועלכע תקשמים. דיא
 פערטע קלאסע איז אין זיך כולל אועלכע קליידונג וואש וייגען
 גימאכט גיט איינצודעקן דיא נאקעמקייט. גיט אום צו שיצין
 פון קעלט. גיט צום צירונג. נאר צום פאצייכענען מיט זיי די
 מענשין וואש מראגין זיי דאש זיי זייגן פון איין אנדער שפאנד
 און ראגן. למשל אקרוין באצייכענט איין קניג. און דאש
 זעלבע איז דער פורפער דער הערפעליין (אפוטער אועלכער
 וואש דר קניג טוט עס אן צו קראנאציע) איז אויך נאר גימאכט
 קער גיט צוא באדייטען מיט זייא זיינע גרויסע וויךדע. ריסקער
 באנדן שלפעס. ארדין. זייגען גימאכט צו פאצייכענען דיא
 וויךדע פון זענדאלין. און אזוא נאך מער וויא מיר גיפניען
 ביי דיא בנדים פון כהן גדול:

גון מיר אידן וואש וואונען דא אין רוקלאנד וואש דיא אונרים
 זייגן גיט ווארעם גיזערין מיר צו גיברויכן נאר די קליידער
 וואש גימל א

2

3

4

וואס זיינען ארויסקער אונטער דר צווייטער קלאסע דאש הייסט
 די וואס האבן אין זיך דעם גיטאפילטין נוצען וואס באדעקן
 דיא עקה און שיצין פון קעלט . און דאש איז נאקמאלט פון
 יענע קליידער וואס דער בורא פרוה הוא האט גימאכט דעם
 ערקטין מאל אדם און זיין ווייב (כתנות עור) זאגן דארזוף
 אונזערע תקמים דאש דער מיין איז דער פון וואלציגענע
 קליידער . דען זיי טייצין דעם ווארט עור נים פעל נאר די האר
 וואס וואקסט אויף איין פעל . אפער דאך פארשטייט ניה פון
 זעלבסט ווען אויף דאש קלייד גיהעקט צו זיין נאר פון פראקטן
 און שטארקין שטארף . דאך דארף זיי זיין זייער ריין . וויקער
 און גינייס נעט נאך דער באם . און מיט גישמאק . דער רעכטער
 זייט דארף זיין אימער שענער פאר דעם לינגען זייט . דען אזוי
 גיפינען מיר אויף אין דער גאנצער בריאה דאש אלע ברואים
 און (צמחים) גינעקסע זיינען זייער שיין צוא גיקליבין . און
 נויזין אויס פאר דעם אויג דעם מענשין פיל שענער אלס וויא
 זיי זיינען אין דער אייגענזייטיגקע זייטע . לישל יעדער בלאט
 פון בוים יעדער פעדער פון אפויגיל איז דער רעכטער זייט אלע
 קאל גלאנציגער און עקטער אלס דער פארקערטער זייט . נון
 דאן פין מיר מענשין זעהן צו פארזינען אין אונזערע קליידר
 די נויזיקייט . די שטארקייט און די גישמאקהאפטקייט . און
 נגה צירונג . קליינארין און שמוק אפער מוזן מיר לאזן
 נאך אנבארקט . ווי דער בורא האט ניה דאן מיט דם ערקטין
 מענשין גיפירט . אויב וואול ער האט גימאכט גינג . דימאנען .
 בורלאנען זיידענע זייג פירפער און אנדערע שטארף נאר אן אסוף :

והיה

והיה אם תשאלני) נון וועקט דוא מיה דאך אפער פרעגין צוא
 וואס האט נאר דער בורא פרוה הוא באשאפן צירונג
 אויף דער וועלט ווען מאן דארף קליידער נאר אום זיך צו שיצין
 פון קעלט ? דא ווערדע אויך דיר בארויף אויף אנטווארטיין און
 זאגן . ערקטינס האט זיין דער בורא פרוה הוא גישאפן אום
 נאר צוא צירין מיט זיין פלות וויא מיר גיפינען דאש ער האט
 חזקע אונזער כומער אויס גיפוצט מיט פיר און צוואנציגערליי
 צירונגען בשעת ער האט זי גיבראכט צו אדם . און נאך עד
 היום ווערן פלות גיפוצט אין אלע לענדער פון דער וועלט .
 זעלבסט דיא נאטור פוצט זיך אויף אויס זייער שיין אין דיא
 טעג פון איר האקצייט און דאס איז אין דער צייט פון פרילינג
 אדער וויאקסע וואס זיא הייבט אן דאן צו ליבען זיך מיט דער
 ערד און צוא באפרוכטען זיא . זיא צירט זיך אויס מיט פיל
 פרוקטן און ביינעלאך גלייה ווי ציינע פרויס (פלה) אין דעם טאג
 פון דער חופה . צווייטענס זיינען דיא קליינארטע גישאפן
 גינארין אום אויס צוא פוצען מיט זיי דעם בית המקדש .
 דיא שולען . דיא כפרי תורות . וויא אונזערע תקמים זאגן
 דאש דיא ארויס זיינען גישאפן ווארין אום נאר צו בויען מיט
 זיא דעם היכל און ווייטער איז דיא וועלט נים ראוי צוא גיזין
 דער מיט (תרוכה לה) דריטענס עס זאלן זיך דער מיט אויס
 צייגענען גרויסע גבורים און אצורים דאמיט מע זאל וויסען
 דאש זיין זיינען וויקליה פון גרוישין רייכטום און מע זאל זיי
 חולק פבור זיין וואס עס קומט זיי פאמת . לכד זה האט גאלד
 און זילבער אין זיך נאך נאר איין אנדר בעשטימונג . דאש מע

ואל

rhetorical questions

NB

ואל מאבין פון וויא מינצען . דען אן אספצע קען מען נאר
 קיינע ריינע מאבין וויא אונזערע חכמים זאגן דארטן אן
 פרשה תרוקה (טובה גדולה חלק הקב"ה לעולמו בזהב יש אדם
 פורט זהב אחר והוא מוציא ממנה כמה יציאות) דאש הייסקט
 גאט האט מיט דעם גאלד זיין וועלט גליקלאך גימאכט . אפענט
 בייט אום איין דוקאטין אונזער פאקוסט דער פאר אלע זיינע
 גייטיגע זאבין . אונז ווינער קען גיטאלט זיין דאש גאט האט עס
 גישאפן אום אויט צוא צאלין דער מיט דעם שכר צוא דיא
 רשעים אויף דיועם עולם וויא דיא חכמים זאגן אויף דעם וויין
 איז אזוי קענען מיר גיפנען נאך פיל אונזערע מעשים וואש גיט
 דא איז דער ארט זיין צוא שרייבן . דער גימיינער מאן אפער
 פארטיטע גאט סאר זיך דר צו גיט צו רירען . ער וועט דורך דעם
 פארלירען זיין מנוחה . ער וועט זיך קויפען אומקוסטע שונאים
 ער וועט זיך מיט זיינע טייטערע זאבין . נאר מאבין צו לאבין .
 נון האב איך שוין דאריבער גינג גירעט אפער נאך גיט וויא
 גיהעקט . דען אונזער דור איז אין דעם ווייער פארפירט . עס
 האט נאך גימאלס אזוא פארפירט :

1

אין דיוען קאפיטיר ווינער געשפראבין וויא אפענט
 נאך זיך אויף פירן מיט זיך זעלבסט . מיט זיינע
 הייזקייטע . אונז מיט אלע איבעריגע מענשיין
 פון דער וועלט :
 דעורם יסדר אדם מדותיו בדבר הנהגותיו את בני האדם לשלשה
 מערכות

מערכות) איין קלוגר מענטש גיהעקט איין צוויילען זיין הנהגה
 אין דער וועלט מיט לייטן אין דרייא קלאסין . די הנהגה מיט
 זיך אליין דארף זיין אנדערס אלס די הנהגה מיט זיינע הייזקייטע
 אונז די הנהגה מיט זיינע הייזקייטע דארף זיין ווינער . אנדערס אלס
 די הנהגה מיט די איבעריגע מענשיין פון דער וועלט . איבער זיך
 אליין גיהעקט איין קלוגער אונז איין ערליכער מאן צו זיין איין סראן
 איין אקור . ער סאר זיך גיט מוחל זיין דעם קלענקסטן פעלער וואש
 ער האט גימאכט . ער מוז זיך זעלבסט באשפראבן פון די קלענקסטע
 דוסקייט וואש ער האט גימאכט גירעט אונז זעלבסט געדיינט . ער
 מוז האלטן אין צוויק אלע זיינע כוחות הנופניות אונז פוחות
 הנפשיות *) ווי איין שפריינער זענעראל וואש האלט איין זיינע
 פולקען . אונז וואש פארשטייט זיינער גיט די מכסיס המלחמה
 (קרבים קונסט) אונז ווייס אויף קלאר ווען ער זאל זיך אין שלאכט
 באדינען מיט דיא פעהאמע אונז ווען ער זאל זיך באדינען מיט
 די רויטערש אונז ווען מיט די באנאנען (הארמאטין) אונז ווען ער
 זאל נאך נאר דארפן צאפנען צוריק (ראטעריזין) ווי דר פסוק
 זאגט אין איוב (הלא צבא לאנוש עלי ארץ) דאש הייסקט דער
 מענטש מוז לעבן אויף דיועם עולם ווי איין שפרייטער . זענער
 פון אונז האט שולט צו זיין איבער אנדוויטן הארמאטיע (ארקטעז)
 וואש זיינען פיר ווינער אונז שפארקער אלס דיא סאנדאטין

1
 2
 3

*) דיא כוחות הנופניות זיינען פראסט גבורה . אונז אלע פינג
 חושים דאס זעהן . דאס הערן . שמעקן . פילין . אונז גישמאק אין מויל .
 דיא כוחות הנפשיות זיינען דיא גייסטיגע קרעפטן . מעס . אכזריות .
 קאה . שיאה . רחמנות . ליבשאפט . שקר . נקמה . אונז נאך אזעלכע
 מדות רעות אונז מוכות :

פון אַקלף . דען ווער איז אזוא מעקטיג וויא דער צארין . ווער
 איז הייסענדר אלס די באַקע (נַקְבָּה) אונ ווער איז פארקרבליכר
 אלס דר ניד (קַנְיָה) אונ ווער איז גיפטיגער אלס די לידענשאַפט
 (פּאַנָה) אונ אזו נאָך אַנדער מדות רעות . דאש הייסט שלעכטע
 זיטין אונ גיפערליכע וואס קוואַטירן אין אונזער הערצין גאר אָן
 אַשיעור פון אונזער גיבאַרענע טענה אָן . מיר מווין איבער דיזען
 ווילדין קארפוס זיין זעלבבט אונטער אַפּיצירן . אויב אַפּיצירן .
 קאַפּיטאַן . מאַיאַר . פּולקאַווניק . יענעראַל . בעלד מאַרשאַל .
 אונ צו צייטן אויף קיניג זיין . ווי דער פּסוק זאָגט (וימלך לבי
 עלי) אונ וויא אונזערע חקמים דער ציילין עס פון אַבְרָהָם אונ
 זיין קעניגט אַליעזר . דאש זיין ביידע האבין גיהאט אַרזויסע
 שְׁלִיפָה אויב זיך אונ געמען עס ארויש פון דעם פּסוק (המושל
 בכל אער לו) דאש הייסט ער האט מיטל גיווען איבער אלע
 זיינע רמ"ח אברים ווי זיין הער-אַבְרָהָם וואש זיין נאמען ס'קענט
 אָן דעם נקבֿר פון רמ"ח ווייל זיינע רמ"ח גלידער זיינען גיווען
 קשוועגדיג צוא אים אליין נון ווערנע איר היר מיינע לעוערין
 דאש מ'הויב זיין (ערקלערין) מיט אַקלייגע וואַרע . גישיכטע
 וואש וואר אין דער לאַנד הודו :

לפנים היה מלך עו בארץ הודו) עס וואר אַבאַל אין
 אַבְסאַנדען אין קעכטיגער קיניג . ער וואר צוואר
 אַרזוישער חקם אַבער אַרזויסר בעל מאָה אונ אַרזויסער רובֿף
 אַתר הפּבור . דאך אַבער האט ער אין זיך גיהאט אין כּוֹה
 מדינה דאס ער האט זייער מייער גיהאלטן דיא חקמים פון זיין
 מדינה . אונ דאש אליין איז שוין גינג איינעם מענטשין מחור
 למוטב

למוטב צוא זיין וויא אונזערע חקמים זאגין (לא הרבה ירושלים
 אלא על שביוו בה תלמידי חכמים) דאש הייסט ירושלים וואש
 האט אויש גיפאן אלע זענות פון דער וועלט איז גיט הרוב
 גיווארין מער גיט וויא פאר דעם . עון וואש זייא האבין כּוֹה
 גיווען דיא חקמים . אונ דאש איז גאר ווייל גל זמן דער מענטש
 אַכטעט דעם חקם איז נאָך אַכְבְּרָה דאס ער זאל פון אים אָן
 געמען דברי כּוֹהִים . מוכר דרך ארץ . וויא אונזערע חקמים
 דער ציילין פון שְׁלֵמָה המלך דאש גל זמן עס האט גילעבט זיין
 רבי שְׁמעי בן גרא וואר שְׁלֵמָה העקט פרום . ווען אַבער קע
 לאבט זיך שוין אויש אויף פון חקם . דא איז שוין מער קיין
 האַענונג פון בעסערונג . פונקט וויא איין חזקה וואש לאַבט זיך
 אויש פון זיין דאַקטאָר אונ האַלטין שוין גיט פון זיינע רעזעפטן
 נון לאַביר זיך אום קערין צוא מיינער ערציילונג . מעהר פאר
 אלעמען האט ער אַבער גישעצט אונ גיהערט זיינעם איזגענד
 פריינד וואש האט גילערניט מיט אים צוא זאמען אין איין שול
 ער וואר צוואר איין דאָנד ווערקס צוון ער וואר אַבער אַרזויסר
 חקם אונ איין איש יקר מיט זעלפטענע מדות :

וידוי היום) אונ עס וואר אין אַגעוויסען טאג האט דער קיניג
 גיפאן אַרזויסעם אומקעכט . ער איז פּאַנאַנען אויב .
 וואש דאש האט זייער פּאַרדראַסין זיין חבֿר . נון איז ער אַריין
 צום קיניג אין ציכער . אונ האט זיך גיזעצט אויף זיין שמוּל
 אונ האט גיהויסין דעם קיניג גלייך וויא איין הער באַפעלט זיין
 דינער דאס ער זאל אים דער לאַנגען אַנלאַז זיין אונ זאל פּאַר
 צו רעכט דיא בעט . נון פּאַרשְׁמייט זיך פון זעלבבט דאס דער
 קיניג

קניג איז גינארין העקבט פארדרילוף איבער דעם חבר אונ
האט צוא אים גיזאגט נון וויי איה זעה ביזט דו פון גרויס חבקה
גאר משונע גינארין ארער דוא האסט גאר פארגעסן ווער איה
בין אונ ווער דו ביזט . גיין איה בין גאר גיט קישנע . האט אים
אפגעשפערט דער חכם . ווען איה בין אהער איבער דעם ביי
וועם דוא ביזט איין עבד פשיטא דאט איה בין שוין איין הער
איבער דיה ועלבסט . ווי אזו האט אים דער קניג גיפרעגט וויער
האסטו . עם איז דיא זאך גאנץ ריכטיג האט געענטפערט דער
חכם . ווען דוא ביזט איין עבד צו דעם יצר הרע איבער וועלכן
איה בין שולט . נון שטייט דיר שוין אן צו גיין איין עבד ביי מיר ;
המלך שמע ויכלם) דער קניג האט דער הערט דינע בייד אונ
איז גינארין וייער פאר שעכט אונ האט אים געענטפערט
פון נון אן בלייב איה טאקע דיין קנעכט איה אימער . דאט
הייסט ער וועט אים אימער פאלגן אונ איז גינארין באמת איין
מלך של חסד . איה ווערט דער ציילט פון דעם גרויסן בארף
זאלארין . קניג פון מצרים וואט ער וואר אגרויסר גבור מלחמה
אונ אגרוישער חכם אונ אגרוישער בעל כדות דש ויצודיג אמאל
ביי דעם מיט האט אים זיין באדינטער גיט ווילענדיג ארוף
גינאסין איה זיין קאפ אונדיגע שיקיל בייו . נון וואר דר קאלוף
ויער צארניג אונ האט שוין ארויס גיצויגן זיין קינזאל אונ וואר
שוין אין באגרוף (ברעה) צוא דער שפעכין דעם באדינטען
איה דר שפעלע אונ אין יענע לענדער איז גאר דאט קלענקסטע
דען דארטין האט דער סולטאן דאט דעכט צו שיימען פון וייע
דינער אלע טאג אכצין סענשין . אונ פלעגט מאכן עם טאקע
צום

soladin
3
8/3/16
50/6

דברי יושר

כט

צום גיברוף סעליף . קאט האט דער קנעכט דער זעהן דעם
צארין פון גיין הערין . איז ער גיפאלן פאר אים איה די קניא
אונ האט אן גיהיבן צוא זאגן פאר אים פסוקים פון דעם
אלקארין (דאט איז וייער תורה בוך) דר גן עדן איז אפין גאר
פאר יענע וואט זינען זיך מהגבר איבער זייער צארין . איה
צירנע שוין גיט . האט זיך אפגירופן סאלארין . אונ דער קנעכט
האט גיזאגט איין צווייטן פסוק אונ גאך מער שטייגן די סירין
פון גן עדן אפין פאר יענע סענשין וואט פארגעסן איינע
פאליידינג אונ זינען זיך גיט גאבס אן וייערע פינדע . איה
פארצייהע דיר האט זיך אפגירופן סאלארין . איה ווערדע דיה
קיינע ביינעס טאג אונ ווערדע דיה גיט באשטראפן . אונ דער
קנעכט וואט וואר גאך גיט צו פרידן דער מיט האט אים גאך
איין דרויסן פסוק פארגיליענט . אונ גאך מער פאר אלעמען
איז דער גן עדן פריים פאר יענע וואט פארגעלטן גוטעס פאר
ביינעס . דו ביזט פריי אונ האסט גאך דער צו מויזנד דוקאסין
איין גישיינק אונ דוא זאלסט איה איין קאדי (שופט) ווערין דען
דוא ביזט גישייט אונ פארשטייט דעם אלקארין האט אים
סאלארין געענטפערט . דא האט זיך דער קנעכט אנדער גישפעלט
אונ האט צוא אים גיזאגט דוא מיין גינעדיגער הער דוא ביזט
גלייך צו איינעם בוזס וואט ער איז פול מיט די פעסטע פרוכט
אונ באשיינקט יעדע זאנד וואט ווארפט איה אים אשפין איין
גושן עפיל אדער אטייערין אפעלצין ;
נן קענען מיר איה דינען סאלארין זאגן די ווערשער (איהו
גבור הכובש את כעסו) אונ דינער שפרה וואר אים גינייט

דברי יושר

אויף זיין שטובמוק. ונגנ ויירדיג פאר יעדערין עם נאך צו טאן :
 אך את בני ביתו) מיט זיינע הויזלייט אָפּר ניהערט איין קלוגר
 מענטש נאָנץ גיליגד זיך צוא באַנין . ווי אונזערע חכמים
 זאָנן (לעולם אל יטיל אדם איכה יתרה בתוך ביתו) דאס הייבט
 דער מענטש גיהערט מיט צו זיין צו שטרייבן אין זיין הויז . ווייא
 דעם מענשין וואש זיינע הויז לייטע זיינן מיט אים אונזופרידין .
 אונ פּרמט נאָך ווייב אונ קינדער . די גרעסטע פּאָסוועס ווערדין
 דאן צו איינג . אונ זיין נאָקען ווערט באַשמוצט אין אלע זאָסן
 פון זעהין זינדן דארף נאר קאס איינע באַשטראַפּט ווערן אונ
 דאש אויף זייער גיליגד . שלמה המלך האט גיזאגט אין ספר
 קהלת (אשר לא תשמע את עבדך מקללך) דאס הוא זאָלסט
 זיך גיט מאַכן הערענדיק זעלבסט ווען זיין אייגענער קנעכט
 שילט דיר . אונ אזו אויף דארף יעדער קלוגער מענטש אָן ווערדין
 ביי זיך צו הויז דעם זעלבין דרש וואס אונזרע חכמים דארשטען
 אויף דעם פּסוק והתעלמת פעמים שאתה מתעלם . דאש הייבט
 דוא דארפסט זיך פּמא קאל מאַכן גיט זעהענדיק . גיט הערנדיק
 אונזערע חכמים ווארן אזוא שטארק באַזאָרגט ווענין דעם הויז
 פרידין דאש זייא פּלעגן פריהער אָן קלאַפּן אין זייער מידר
 בעפאר זייא פּלעגן אַרביין צוא גיין אין שטוב דאמיט זייא
 זאלן גיט אַרביין פּלוצלינג אונ זאלן גיט אָן טרעפּן דיא הויזלייט
 בייא אזו אזאך וואש פּאָסט גיט . ד' שמעון בן יוחאי רעבינט עם
 דאש הייבט ווען מע גיט אַרביין אין שטוב צו זיך אונ פּשיטא
 שוין צוא איינעם אַנדערין גיט אָן קלאַפּענדיג אין מיר פריהער
 פון דיא פיר זאָבין וואש נאָט האט זייא פייניגט . וודן ווען ער
 פלעגט

2

אין ישיבה
אין ישיבה
אין ישיבה

דברי יושר

פלעגט צוא גיין איינעם באַזוכן פּלעגט ער אהוסט צוא טאן
 פריהער ביי דער מיר . זיי לערנען אָפּ דיזע וזטע פון כהן גדול
 דאש ער דאט גיכוזם האַבין גלעקלאַך אויף דעם מעיל דאמיט
 עם זאל ניהערט ווערן זיין שטימע ווען ער גייט אַרביין אין הויבל
 אונ אזוא איז צו פינגען נאָך זייער פיר מאַקרים אין זכחים אין
 פּסחים אונ אין מדרש רבא פּרשא אַחרי אונ דאש איז אַלץ ווייל
 זייא האַבין גוט פּאַרשטאַנען וויא גייטיג עם איז צו האַבין דיא
 הויזלייטע פאר גוטע פריינד אונ נייא לייבט ווידער עם איז זייא
 צו פּאָבין פאר שונאים . דאס זייא דארשטען אויף דעם פּסוק
 (ברצות ד' דרכי איש גם אויבו ישרים אתו זה אנשי ביתו) דאס
 הייבט זיי זאָנן דאש וואש דער פּסוק זאָגט ווען איינער זיך פּאָבט
 גאט גיפּעליג דאן שליסן מיט אים פרידין אויף זיינע שונאים .
 איז דאש גימינט דיא הויזלייטע וואש מע קען זייא זייער
 לייבט דער באַזענען :

ועתה נשאר לפנינו להעיר על דבר הנהגת האדם עם יתר
 הבריות) גון בלייבט מיר יעצט נאר צו באַמערקן איבד
 דיא הנהגה פון מענשין מיט אלע איבערניגע לייט . מיט דיזער
 דריטער קלאַסע מיין פיייערער לעזער אונ לעזערין מוזט דוא
 זיך נאָנץ אַנדערס אויף פירן אַלס מיט די ערסטע צוויי קלאַסין
 מענשין דאס הייבט זייא מיט זיך אונ דייע הויזלייטע . דען
 איבער זיך האַבע אַיך דיר גיזאמטן צוא גיין אין שטייבניגע
 (שטראַנער) הער איין מיראן . איבער דייע הויזלייטע זאָלסט דו
 זיין איין גוטער הער . איבער דאך איין הער . איבער דעם עולם
 (פּובליקום) אַבער איז לא די וואש דו זאָלסט איבער זיי נאר

3

קיי

בין דער זיין . בין דו נעקסט זיך נאך שאצין גליקליך דאס זיי
 זאלן איבער דיך בין דער זיין . דען ווי איך קוק איין אין דער
 וועלט איז יעדער אונפארניקטעגער מענטש איין עבד לבדים . דאס
 הייסט ער איז כבוד זיך אויף צווא פירן אין אלע זיינע ענגנים
 גאר אויף אזוא איין אופן דאס עס זאל גיפעלן דעם עולם און
 קוקט נישט בארויף דאס דורך דיער אויפפירונג וועלן זיי ווערן
 גאר אהפך פון זיינען אייגענען נוצין . מיר גיפינען דיעזע פאר
 קערטהיים בייא דיא אונפארניקטעגער מענטשן אין אלע זיינע
 מעשים הן איין גרויסע ענגנים און הן איין גליינע ענגנים . און
 דאס קוקט גאר ארויס פון הוילע גאון און רובקייט :
 שם ילך למולנו דארטן פון נויטן אונז אנטקענין . שיינט צו
 גיין איינער פון גרויסן בארענין . ער איז גיקלייכעט
 זייער גילאנט . אן גיטאן אין פייערע גיטאנט . אין אבאברעם
 פוטער . אפייערער און אנוטער . דאך ווערן מיר אונז באלד
 פון איין אנדער לאסן . ווי מיר ווערן אים זעהן דעם פוטער
 צווא פאמין . און ציטערט דאך פאר קעלט . ווייל ער האט מיט
 דעם פוטער דעם ווארן צוועק (תכלית) פו פעלט . די אורזאכע
 איז זייער לייכט צו פארשטיין . ער האט אים גימאכט דאש ער זאל
 גאר פאר דער וועלט זיין זיין . ער האט גיזעהן דאס נאר דיא
 אבגאונע זאל זיין וואול . אינווייניג אבר איז ער גיבלייבן פוסט
 אונז הויל . דארטן ווירער אין וענעם הויף . איז אגרויסער צווא
 זאמען לויף . מע שפילט . מע פויקט . מע באקפועלט . עס האט
 זיך דארטן אגרויסער עולם פארזאמעלט . תיים תאיעמקעס דר
 תלמען . מאכט רתונה אמאכטער מיט ר' נתנאל דעם דאלפין .

דען

דען יענער איז איין אויפגינקטער . און ר' נתנאלס אינגיל איז
 איין אויסגינקטער . דער צו איז דער תיים פון פראקטין שפאנד
 און דער מחותן איז דער גרעסטער מוחם אין לאנד . נון מאכט
 דער תיעמקעס די תונה מיט גרויס פארדאר מיט גרויס ארדנונג
 און מיט אנוטן לאנד . עס ווערן ביי יעדן מאל צייט . גילארין
 אלץ אנדערע לייט . די שפאט איז באריבער אין אגרויס לארעם
 מער וויא איינעם מאכט עס דעם קאפ ווארעם . איין אנדערער
 ווערט גאר אצוקאכטער . דאס דעם תיעמקעס מאכטער . זאל
 האבן אזוא איין הצלחה . צו באקומען זאמן פון אזו אגרויסע
 פושפחה . און תאיעמקעס ווייב פאצט זיך אויף דעם בויך שרייט
 זייער הויך עס מענין ווערן שונאים צווא שפחונגען . אבי עס
 האט אונז גיראמן און גילונגען . צווא געבן אונזער פאכטער
 שאסן . אזו אלייטעשן רתן . מיט אונזער קעלט . קענען מיר
 איין האנדלען די בעסטע סחורה פון דר גאנצער וועלט . נון ווערט
 דארטן גיזונגען . גישפרונגען . גיהולעט . גיקולעט . גיטרונקען
 און גיגעסן . און אן אלע לייד פארגעסן . דיא קלעקטער זיינן
 דארטן צו פרידן . ווי סחורים אויף גומע רידין . דאס גלייכין
 שעפסיל דער בארבען . ר' הענעה דער שארכן . די קעבין דער
 בעסטער . האבן נאך אנוטן גיטן אויף שפעטער . אלע זיינען
 דארטן לוסטיג . און פרינקען די משקה זייער דורשטיג . גאר איינע
 זיצט דארטן אין אוינקיל זייער פארקויפטערט . פו פרויערט און
 פארזאמערט . וויינט אין שטילן . מיט טיפע גיפילן . וואשט זיך
 אין סערען . גאר אן אויפהערן . עס קיסערט זיך אבר קיינער
 אום איר . נישט איינער פון אויבין אן בין דער מיר אמת דאס איז

נאר

נאר די פלה ווער קען נים שאסין . אויף מיר אואף זיא וויל נים
 דעם **התן** זי איז דאך נאך אפארשליוערסטע מיידל .
 עס וועט זיך איבער דרייען דער יונגער דרייטיל . אונ אזוא
 דרייט זיך אונ דרייט זיך אונעק יארין לאנג אונ דאס ענדע איז
 דער פון אנט . אונ דאס וואר נאר ווייל התן אונ פלה האבין
 פארהער נים גיפאסט איינער פאר דעם אנדערין . זי וואר אמיד
 פון איר צוויי אונ צוואנציג ער קאס זיבענצין יאר . זיא איז
 אהקמה אשיינע אקונד מיט בילדונג אונ ער וואר אשוואבנקער .
 נים קלוג . אונ העכסט אונוויסענד . אזו אגישקטע דאס גיטראפין
 ביי אונ אין שטאט . די פאר פאלק זיינען גווארין אומגליקליך
 האבין זיך גישיידט . דיא עלטערין זיינען גווארין ברלות .
 דען דער שידוך וואר נאר גישעהן אום צו שיינען אנווילע פאר
 דער וועלט אונ טייטער נים . אונ אונעלכע ביי שפילע האבין מיר
 אלע יאר מויענדע . אונ ווער עש וויל פאר אנוועלט זיצא זיין
 דער וועט עס גיפאלט באקאזין . דען יעדער מענטש האט איין
 אנדער העה איין אנדער גישמאק אונ איין אנדער גוסט . די ליבט
 זיך צו קליידן אין וויסין אונ איינע אנדערע ליבט זיך צו קליידן
 אין שווארצין אונ דרישטע ליבט זיך צו קליידן נאר אין קאלירטע
 קליידער . גוא מיינע טייטע לענערין ווען דו ווילסט נאר אלטען
 גיפעלין זאג מיר וויא וועסט דוא זיך קליידן . דאסער איז דיא
 בעסטע עצה דאס דוא זאלסט זיך אימער קליידן נאך דיינעם
 אייגענעם גוסט אונ נאך דיינעם אייגענעם גוצין אונ פשיטא שוין
 דאס דוא זאלסט דוין רעגיל פאלגן אין וויכטיגע ערע זאכן . גיב
 דיין טאכטער אמאן וואש זאל פאסין פאר איר . אונ הויבט
 וועליך

דון 131

ועכליך וואס זאל איר קענען גינערין . וויא דער עולם זאגט (אח
 בתי גתרי לאיש) פיר זיך אויף נאך דיין מעמד . אונ עס זאל
 זיך דיר נים וועלין שיינען פאר דער וועלט וואס דו ביזט נים
 באמת . ביזטו ארעם ווייז זיך נים אין דער וועלט פאר רייך .
 ביזט דו נים גלערינט צייג זיך נים פאר גיבילדעט . דען דער
 פאלשער שוין קריכט פאלד אראפ ווי די רויסקאלד פון אפאלטע
 מטבע . אונ ווען מע איז שוין גינגו רייך אונ גינגו גילערינט
 אונ גיבילדעט . דארף מען אויף נים וועלין שיינען פאר דער
 וועלט וואס איהרע מיינונג זיינען העכסט פארשידן אונ וואש
 עס גיפעלט דעם אייגעם לאכט זיך דער פון אויס דער צווייטער
 אונ זיצא זיין פאר אנוועלט קען קיינער מער נים וויא לענער וואס
 פאלגט דעם גראדן מענשיין פרשטאנד אונ טוט כחורה וכמצוה .
 אונ אום דיר מיינע לענערין דיא זאך דייטליכער צוא מאכן מוז
 איר דיר איין קביין גישיקטע דער ציילין :

לפנים זאמאל איז זיך גינאנגען אין דער וועניגס אפאטער מיט
 אונ . דער זון וואר נאך אקונד פון איר דרייצין אונ
 דער פאטער וואר אבן ששים . אונ האבין מיט זיך גינאט אויף
 איין אייזיל . דער פאטער האט גיריטין אונ דער זון איז זיך נאך
 גינאנגן צוא פוס . קאס האבין זיא איין גידייט איינע האלבע
 שמונדע . אונ ריינענדר וואש האבין זיי פאגענענט האבין
 דעם פאטער אויסגירעט ווארום זיצט ער אויף דעם אייזיל אונ
 דאש קינד לאזט ער גיין צו פוס . נון איז דער פאטער אראפ
 פון אייזיל אונ האט ארוף גיזעצט דעם זון אונ ער איז נאך
 גינאנגען צו פוס . עס האט נים לאנג גידייערס אונ גייע ריינער
 וואש

הואש האבין נוי באנעניקט האבין אויס גיבעט דעם אינגיל וואס
 ער וועט אויף דעם אייזיל אונ לאזט זיין אלטן פאטער זיין צו
 פוס . טן איז ביי זיי גיבלויבן דאש זיי זאלן שוין ביידע צוא
 זאקען כייסין אויף דעם אייזיל . קאם האבין זייא זיך ארוף
 גינעצט אויף אים . אונ דריפע ביווענדע האבין אן גידייבין זיי
 שפארק צוא זינדלען דער פאר וואש זייא האבין גאר קיין שום
 נחמדות אויף אבתהם . דא האבין באדעד שוין ביידע אן גידייבין
 צו זיין צוא אונ האבין גיטריבין דעם אייזיל פאר זיך גאר
 אליידעין . גון האבין זייא אן גיטראפן באלד פערטע ביינענדע
 אונ האבין זייא אויש גילאכט . שמוין האבין זיי גיזאגט . זינען
 זיי משוגע אנדער דער דעה . מע זאל האבין ביי זיך אגיזונטין
 אייזיל אונ גינען אלטן צוא פוס דא איז ביי זיי גיבלויבן אום גאר
 יוצא צו זיין פאר אלעמען דאש זייא זאלן דעם אייזיל גינדין
 אונ זאלן אים טראגן אויף זיך :

כן קורא נעים יתעה האדם את נפשו) אזא ווייס מיין זיינער
 לעזער אונ לעזערין קען זיך אפעניש פארזיירן ווען ער וויל
 גאר לעבין נאך די מיינונג פון דער וועלט אונ זאל וועלן יוצא
 זיין אלע דעות . דער בורא גרוף קען בייכול אנוועלט גיט
 צוא פרידן שפעלן וויא דער פירש זאגט אין אפטר אויף דעם
 פסוק (לעשות כרצון איש ואיש אני יוצא ידי ברוחי ואתה
 כבבש לעשות כרצון איש ואיש) דאס הייסט אלס אפטרודש
 האט גימאכט זינען מאלצייטן האט זיך אים גיזאגט צו ערפילן
 דארטן דעם רצון פון זעדין מענישן האט גאט גרוף האט פון אים
 גילאכט אונ געזאגט איך זעלבסט קען די לייטן גיט צו פרידן
 מאכן

מאכן אונ דוא בער נים וולקט אזא אזא דאקאזין . דאקער
 איז דאש גלייכסטע דאש דו זאלסט אויסקומען מיט דער וועלט
 גלייך אויף גלייך . עס זאל זיך דיר גיט וועלן הערשין איבער
 איר . אונ זי זאל גיט הערשין איבער דיר . דאס דו זאלסט גיט
 ווערן איין עבר צו איכע אונבאשמיסטע מיינונגען אונ מאדעם
 האט ענשמיטען אונ פארנימען נוי איין זעניי איין נאכער . אכער
 איין בלעזיל אויף דעם דענען וואסער :

1

אין דיין קאפיטל ווירד גישפראכין איבער דעם
 וואש דיא אקטע חכמים זאגן דאש דיא וועלט
 איז גינליכין צוא איינעם וואהרין מעאטער אין
 אירע אקע ענגנים :

כבר משלו החכמים מדרות עברו את העולם כולו לבמת
 ישרוק) דיא חכמים פון דיא פארינע דורות . האבין
 גימאשילט דיא וועלט מיט אלע אירע ענגנים צו איין מעאטער
 וויל זענער מענטש שפילט אין איר איין פאלשע דאלע . דער
 גימיינער לאזט זיך פערפירן צו דעקען זיך אונטער די גבירים .
 דער גינערקער ציילט זיך אונטער די גרויסע מענער . אונ וויל
 קרייזן אויבין אן וויא אום ערב יום כפור דיא ווייסע הענער .
 דער מענטש וואש איז שערלאך . צייגט זיך פאר ערליך . קורץ
 דער פון איין דיער וועלט . איז זענער פארשטעלט . ער איז
 אנדערס ווי ער זיינט . אונ די ערליכקייט וואש ער גליימערסט
 ליבט

לִבְטַח הָאֵשׁ עַד גְּרָאדָע פִּינְטָה . אִם אֲזוּא אֶמְעַנֵּשׁ וְהָאֵשׁ אִיז וְהָאֵשׁ
 אֶמְעַקֵּר וְהָאֵשׁ הָאֵשׁ מִיּוֹן קִלְיָנָה אִם עִם פִּעֻלַּת אִיִּם דְּעַר צו נָאָה
 אֶשְׂמִיל . צִיבִינְטָה נָה נָאָה גְּרָאדָע אִיִּם אִין דִּינְטָה פִּאָלְשִׁין שְׂפִיל
 אִם אֲזוּא זִינְטָה אֶלְע גִּינְוָאָרִין . נָאָר פִּאָיִצִין אִם אֶקְמָאָרִין .
 עִם אִיז אָבֵר וְעֶלְמִין דָּאֵשׁ מִעַ זָאָל גִּוּם אִיִּם שְׂפִילְטֵן דִּי רֵאָלְע .
 דָּאֵשׁ רֹב וְעֶרְוִין אִיִּם גִּיפִיִּקְטָה אִם הָאָבִין דִּי מְפִלָּה . אִם דָּאֵשׁ
 אִיז וְהָאֵשׁ מִעַ הָאֵשׁ נִיָּה צו פִּיל גִּינְוָאָמִט . בִּי דַעַם לַעֲמִין אֶקְטָה :
 גִּוּן אִיז אָבֵר דְּעַר בִּי נָאָה וְיִשְׁעַר פִּיל אֶמְעַקֵּר צו שְׂיִידִין . דָּאָרְמִן
 אִין מִיאָמְטֵר זִינְטָה דִּי אֶקְמָאָרִין אִם אֶקְמָאָרְקֵם אִין קִלְיָנָה
 צָאָל אִם עַל פִּי רֹב פֿון קִלְיָנְטָה שְׂמָאָרֵר . דִּי צו שְׂוִיעַר אָבֵר
 (דָּאֵשׁ הִיִּקְטָה דְּעַר פּוֹבְלִיִּקוּם וְהָאֵשׁ קוֹבְטָה זַעֲהִין) זִינְטָה וְיִשְׁעַר
 פִּיל אִם זִינְטָה אִיִּם פֿון דִּיא גְּרַעֲשֵׁט נְבִבְרִים . אִין דְּעַר וְעֶלְמִט
 אָבֵר אִיז עִם גְּרָאדָע פּוֹבְלִיִּקֵּי . אֶקְמָאָרִין וְיִינְטָה אִין אִיר דָּא לֶאֱלִפִים
 וְלִרְבִּיבֹת אִם גְּרָאדָע פֿון דִּיא גְּרַעֲשֵׁט לִיִּם אִם צו שְׂוִיעַר וְיִינְטָה
 אִין אִיר נָאָה וְיִינְטָה . אִם דִּינְטָה וְיִינְטָה זִינְטָה אִיִּם פֿון יַעֲנֵם
 צָאָל מְעַנֵּשִׁין וְהָאֵשׁ הָאָבִין גָּאָר מִיּוֹן וְעֶרְטָה בִּי דַעַם עוֹלָם . דַּעַן
 עִם אִיז נָאָה וְעֶלְמִין אִן צו מְרַעֲפִין אֲזוּא אֶמְעַנֵּשִׁין וְהָאֵשׁ שְׂפִילְטָה
 מִיּוֹן דָּאָלְע אִם זָאָל מוֹט הָאָבִין אִיִּם צו פִּיפִין פּוֹבְלִיִּצְנֵה דִּיא
 שְׂלַעֲבֵטֵשׁ שְׂפִילְטֵר . אִיִּם דִּינְטָה וְיִינְטָה צוֹא שְׂוִיעַר (צוֹקְמָדֵר)
 קַעַן מִעַן זָאָנִין דִּיא וְעֶרְטָטֵר (רֵאִיתִי בְּנֵי הָעֲלִיָּה הַזֹּאת מוֹעֲטִים)
 דָּאֵם הִיִּסָּף אִיָּה הָאָבִין בְּאֶמְרָאָבֵטֵם דִּיא צָאָל פֿון מְעַנֵּשִׁין וְהָאֵשׁ
 שְׂמִינְטָה נָאָר אִיִּם דִּר גְּרָאֶלְטֵרֵעַ אִם זַעֲהִין נָאָר צו דַּעַם מִיאָמְטֵר
 פֿון דְּעַר וְעֶלְמִט אִם וְיִיא זִינְטָה נָאָה וְיִינְטָה :
 חֲכָמִינוּ זִיל אִשֵּׁר כָּל יִקְרֵר רֵאִתָּה עֵינֵם הַחֹדֶרֶת לְכָל) אֶמְעַקֵּר
 חֲכָמִים

חֲכָמִים וְכֹרֵם לְכַרְבָּה וְהָאֵשׁ וְיִשְׁעַר קְלוֹנְטָה אִיִּם הָאֵשׁ אִין אֶלְעַם
 אִיִּם דִּינְטָה גִּינְוָאָרִין . הָאָבִין דִּינְטָה עִנְטָה אִיִּם פִּאָרְשְׂמָאָנֵן אִיִּם דִּינְטָה
 אִין אִם הָאָבִין גִּינְוָאָרִין דַּעַם מְעַנֵּשִׁין דָּאֵם עַד זָאָל בְּעַקֵּר זִינְטָה
 אִין צוֹא שְׂוִיעַר אֶלְע אִיִּם אֶקְמָאָרֵר . דַּעַן וְיִיא זָאָנִין דָּאָרְמִין אִין
 קִהֶלֶת (לְעוֹלָם יְהוּה אִדָּם מִן הַרְוָאִים וְלֹא מִן הַנְּרָאִים) דָּאֵם הִיִּקְטָה
 דְּעַר מְעַנֵּשׁ זָאָל בְּעַקֵּר זִינְטָה פֿון יַעֲנֵם צָאָל מְעַנֵּשִׁין וְהָאֵשׁ זִינְטָה
 דִּי צו נְעַקֵּר אָבֵר צו שְׂוִיעַר אֶלְע עַד זָאָל זִינְטָה פֿון יַעֲנֵם צָאָל
 מְעַנֵּשִׁין וְהָאֵשׁ לָאָזִין נִיָּה זַעֲהִין . דָּאֵם דִּינְטָה וְהָאֵשׁ שְׂפִילְטֵן דִּיא
 דָּאָלְע פֿון אֶקְמָאָרִין :

וְכֹהֲוֹת כִּי לֹא כָל גִּבֵּר יִצְלַח לְהוֹת מִצְחָק) אִם וְיִיא גִּוּם אֶלְע
 מְעַנֵּשִׁין מוֹיָנִין צוֹא זִינְטָה אֶקְמָאָרִין . אִם זַעֲלִבְטָה דְּעַר
 וְיִשְׂקֵטֵם אֶקְמָאָרֵר שְׂפִילְטָה אֶמְעַקֵּר וְיִינְטָה דָּאָלִין אִיִּם גִּוּם
 אִיִּם . דָּאָהֵר וְעֶרְוִין פִּילְעַ מְעַנֵּשִׁין שְׂמָאָרְקֵם אִיִּם גִּילֵאָבִם אִם
 פִּאָרְאָבֵטֵשׁ וְיִיא יַעֲנֵה פְּרוֹטָה פֿון עֶרְפִּינִין אִיִּם דִּיא פִּעֻלְדֵּר בִּיִּיא
 דַּעַם וְיִינְטָה שְׂגוּם וְיִיא אִיִּם וְעֶרְטָטֵר בְּאֶלְדֵּר דָּא דִּר צִיִּלְטֵן :

בְּהוֹת נִאֶפְאֵלִיאִין הָרֵאִשִׁין עִם חֲלוֹ הַגְּדוֹל בְּמִצְרַיִם) אֶלְע
 נִאֶפְאֵלִיאִין דְּעַר עֶרְקֵטֵר וְהָאֵשׁ מִיִּם זִינְטָה עֶרְפִּינֵעַ אִין
 עֶרְפִּינֵעַ . אִיז עַד אֶמְאָל מְרֹוִים גִּינְוָאָנֵעַן מִיִּם וְיִינְטָה גְּרַעֲשֵׁטֵעַ
 יַעֲנֵה דָּאָלִין אִיִּם דִּי פִּעֻלְדֵּר אִם צו זַעֲהִין וְיִיא עִם גִּוּם דָּאָרְמִין
 צו בִּי דַעַם שְׂגוּם . עִם וְהָאֵשׁ אָבֵר אִין יַעֲנֵה צִיִּים זִינְטָה הִיִּם
 אִם דִּי שְׂמִינְטָטֵם פְּרוֹטָה אִם מִיִּדְכֵּעַן וְיִינְטָה גִּינְוָאָנֵעַן אִן גִּינְוָאָנֵעַן
 נָאָר אִין לֶאֱנֵעַ בְּלָאָע הַעֲמָדֵר . אִם וְיִיא עִם אִיז דִּיא וְיִינְטָה
 (מִאָדָע) אִין יַעֲנֵה לַעֲמִין דָּאֵם פְּרוֹטָה זָאָלִין נִיָּה גִּוּם וְיִינְטָה מִיִּם
 אֶמְעַקֵּר גִּינְוָאָרִין פִּאָר מִאָנֵם לִיִּם דַּעַן וְיִיא גִּינְוָאָרִין דָּאָרְמִין אִיִּם
 אִיִּם

אין גידעקט און פארשלייערט דס עס זעט זיך ארויס קאם זייערע
 אויגן האבין זיין זיך באהער באַלד וויאזויא האבין דער זעהן
 דינע אראפזיער פארדעקט זייערע גיזיכטער מיט זייערע העכער
 און האבן דורך דינע צו א גרויסע צניעות ענטבלעקט (נאקעט
 גימאכט) אזעלכע שטעלין פון זייער לייב וואש בלייבן אין
 גידעקט זעלבסט בייא ריא גרעסטע פרזנות. ריא פראנצוזין
 האבן זיך באריבער זייער שטארק פון ציינאנדער גילאכט. און
 האבן עס גיזשטעלט אין צייטונג. העטין אבר דינע פראנצוזי
 פרייער גיזען אין אונזער מדינה וואלטיין זיי שוין עס פאר קיין
 חידוש גיהאלטיין. דען מיר זעהן עס ביי אונז אלע טאג. דאס
 זייער פיל מענשיין וואס זייגען בערר במצות. שרייבין ספרי
 הטרות. און קיפין מייערע עליות. און זייגען עובר אויף לא
 תלין פעולת שכיר. און אמאל גאר אויף דעם לאו פון לא
 תעשוק שכיר. מע באצאלט קיין מלמד. קיין לעקער.
 קיין דינקט. מע רייסט אפ אבעל מלאכה עס גיבן מאנבע גרויסע
 נדבות. און באצאלן קיין חובות. גייען גיקליידעט סארמאנט
 און באצאלן קיינע פארמאקעס. שטעלין זיך אן פאר אדעל
 לייט פאר גרויסע נדיבים פאר גידיים און לאזן גיט ארוף אויף
 זייער שוועל קיין ארעקען קרוב. קיין ברודער. זיי זייגען זייער
 פרום און קוקן גיט אויף פאטער און מוטער. און אזוי זעהן
 מיר ביי אונז נאך אזעלכע טויזנדע פאר קערטהיים וואש איה
 וויל דא גיט אויס שרייבין. און דס איז נאר ווייל דאס רוב עולם
 זייגען זייער שלעכטע אקטארין. דאזער איז פיל גלייכער גאר
 קיינע דאלע צו: שפילן אלס איינע שלעכטע צו שפילן. און

Fen

ווען

ווען מען איז שוין אין גישיקטער אקטאר איז אויך דיא מיטע
 גיט ווערט דאס מע זאל זיך אזו פיל באמיקען פאר אין פאלטיין
 כבוד וואס זייערם גאר וויא זשעניא וואס פאלט ארויס אום
 חול המועד פסח :

הויפלאנד הגדול (שברופאים) הויפלאנד וואס ער וואר איינער
 פון די גרעסטע דאקטורים שרייבט אין זיין ספר
 (מיקראבאסק) וואס עס איז אין אים גישריבן דורך וועלכע
 מיטלען דער מענטש זאל בארודי ימים זיין. דאס ריא צבונאקס
 און די ראלען שפילער לעבין גיט לאנג ווייל עס קאסטעט זיין
 זייער פיל גיזונד און כוחות אום צו פארשטעלין זיך. דס הייסט
 אום צו שייגען פאר דער וועלט אנדערס וויא זיי זייגען באַכט.
 און דאזער ווייל קיינער וויל זיך גיט ווייזן אין דער וועלט
 פאר ארשע זעלבסט ווען ער איז ארשע. און וויל דאך לאנג
 לעבין. איז דאך שוין די גיזיכטע זאך צו זיין אצדיק באמת.
 און דאס איז דער ווארדער ביין פון דעם פסוק (ראת ד' תוסף
 ימים. ושנות רשעים תקצורנה) דאס הייסט יראת שמים איז
 בארודי ימים. די יארין פון ארשע אבער זייגען גיט פון דזיער:
 וכבודות העולם הזה) און ווייל דינער עולם איז גיקליבין צו זיין
 טיאנד וואס אלס איז אין איר פאלש און פארשטעלט
 דאזער רופין אים אונזערע חכמים (עלמא דשקרא) און יענעם
 עולם וואס ער איז דורך אום אַכט רופין זיי אים (עלמא דקשומ)
 און ווייל דינער עולם איז גאר אויף אנווילע (צייטליך) דען מע
 פארזאקט זיך דא גאנץ ווייניג וויא אויף איין מיצטר און אין
 יענעם עולם בלייבט מען שוין אויף איבער דאזער ווערט
 רעכט

כעבט און גירופן יענע וועלט אייביגער וואונג וויא דער פסוק זאגט אין קהלת (כי הולך האדם אל בית עולמו) און ווייל מע קלייבט שוין דארטן אויף איבער מוז שוין קמלא זיין דארטן איין (עלמא דקשומ) דאס הייסט איינע וואהרע וועלט און קיין סיאטער. דען וואו מע וואונט אויף איבער איז שוין אונמיגלאך זיך צו פארשטעלן. און דאהער איז דער שפריכווארט מע קען אפענשין גיט קענען. וואו מע וואונט גיט מיט אים צו זאמען: **ורכון** און דאהער מיין פניעקער לענד און לענדערין. פיל גלייכר צו זיין איין צו שווער אדער צו שווערין (צוקוקרין) אויף אין דיתום עלם אלס צו זיין איין אקסאר אדער אקסארקע ווס שפילן נאך דער ציא וייער שלעקסטע קאלען און מען איז אין גיפאדער אויס גיפייפט צווא ווערין קלילה. (אוי לאותה בישח אוי לאותה כלמה):

conclut

ח

אין דיתום קאפיטעל וויירד דער ציילט וויא דיא וועלט איז גלייך צווא איינער לאמענאציע מיט פייער ווערק און מיט שיינע דעקאראציאנן (געזען):

Actual Occurance

בקין העבר) אין דעם פארנין וזכר האט מען גימאכט אייניגע לאמענאציע מיט גרויס ארטיגע פייער ווערקע און מיט שיינע דעקאראציאנען (גימעהליון). עס וואר אונטערין שטאט אויף איין פרייעס פעלד לעבין דעם ברעג פון דער ווילע וואס פלייסט דארטן לעבין וויקע בערג וואס זיינען באוואקסן מיט גרויסע

גרויסע וועלדער אויס גישטעלט גינארין פון מורלאטין און לאטין וואס ווארין דורך גיפלאקטין מיט יעלניק דיא פאטאדע (ריא פאדער וייטע) פון אגרוסין פאלאין מיט זיילן. גיט ברקאטן. מיט אדלערין און הערבין און בוכשטאבין פון דער קיינערליכע פאמיליע. און די פאלטע פענסטער ווארין באהאנגן מיט זייער שיינע גימאלטע שטארין און דאס אלץ וואר בייא נאכט זייער פרעכטיג אויס גילומענערט מיט שווינדע לאקטין דאס דס האט אויס גיזעהן וויא איין וואהרער גרויסער פאלאין. דער צו נאך וואר דארטן גימאכט גרויס ארטיגע פייער ווערק. הונדערטע דאקעטין (ראציעס) האבין אלע וויילע אויף גישטראלט מיט פארשידנע פארבין און קאלארין. און אונטן האבין דער וויילע אויף גיגליט פייעריגע בויקער וואס האבין גישאטן פון זיך גאלדנע פרוכט. און אזוא אויף פלאמענדע רויזן. און בנקעטן גלוקען וואט ווארין באשאטן מיט פייעריגע פליטערלאך און באשפרייזט מיט קלארע פונקען וויא מיט טראפיקס סווא. און אויך ווארין פארגישטעלט פייעריגע מילין מיט גלדענדע הענד און נאך אונטער ווארין גאר אן אשיעור. עס האבין עס צווא גיזעהן שווינדע קענשין מיט גרויס פרייד און מיט גרויס פאר געניגן. איך וואר אבער דער איינציגער אונטער זיי וואס איז גישטאנען דער ביי זייער גיריט און אונטער היי. און האב עס פאמראכט מיט אטויזערניגע מינע גלייך ווי איך וואלט דא וואט ליידליכס גיזעהן. און מיין הערץ העמע ווס גיט גופס גישפען: ולמה הניך נעצב בין השמים שאלני אחד מרעי) און ווארום ביזס דוא אזוא עפעס מיר אזוא פארקיימערט דא אין אזוא

אין

דברי יושר

איין אַרם וואו אלע זיינען כּהיליף האט מיך גיפּרענט איינער
פון מייע גוטע פּריינד. יעדער איז דא לוסטיג און כּונסטער און
נאר דו אליין ביסט דא פאר טרונקע און העכסט פארנוועקט :
על בי רואה אנכי בהמהוה הזה עניתו) ווייל איך זעה אין
דינער שצענע איין קליינעס בילד אָבער דער צו איין זייער
טרויעריגעס בילד (דמיון) פון דינער גרויסען וועלט האב איך
אים אָנגעקומפּערט. דיא ראַקעטען וואש שפּרינגען ארויש פון
זייערע פּאָטראַנען געוויקעלטע פּאָפּירלאַף מיט וויי און ברויז
פון אונטן ארויף וויא איין שפּראַל וואָבער פון אַפּאָסטאן (דאש
איז אַמין ברונעס וואס זיין וואָבער שפּריצט אין דער הייף)
שפּייגען ביי צום וואַלקען. זשלינגעלען זיך זייער ווייט אונטער
דעם הימל. און דער נאָך בייגען זייא איר הויפט איין עטוואש
צוא דער ערד טונען אַרויסען קלאפּ און לעשין זיך אויס. זיינען
איין דמיון פון יענע מענטשען וואש הייבען זיך פּלעטליך אויף
פון זייער גרעריגען שטאַנד און שפּייגען זייער הויף מיט גרויש
פּורע און לאַרים גרייכען די העכשטע דראַ (שמוע) און קאָנען
אַדאפּ אויף דעם אַנדערין מיט גרויש פּעראַקטונג און דאן ווער
זייא אויף איין מאל יורדים און זייער מפּלה (שמוע) הערש
זיך זייער ווייט אין דער וועלט. דיא פּייטרווערק וואש ווערן
גמאכט אין דער גרעס וואש ברילען אויף מיט טוינענדערלייא
פּיינעדיגע פּאַרפּן. און לעשן זיך אויש אויף באלד איינער נאָך
דעם אַנדערין מיט איין קליינעס גערייש זיינען אַרמיון פון יענע
מענטשן וואש בלייצן אין דר וועלט מיט זייער שטאַ. מיט זייער
יחוס. מיט זייער גלענצענדעם אויפּפירונג מיט זייער השלמה. זיי

Few

האבין

דברי יושר

דאָפּן די וועלט אויילע בעלזומיקט מיט זייערע בעלות און מיט
זייער אַנזעהען און דער גאָך פּאַרשטויערן זיי פון דער ערד מיט
אַקליין באַרויערן און ווערן באלד פאר געשן. וויא דיא פּיינער
ווערק וואש זיך אויסקלעסן :

והפנסיון) די לאַפּען אָבער זיינען אַבילד (אַדמיון) פון דעם
מין האַנטש. בדרך כלל. איין ליכט מאַכער האט
זייא אן גנאָסן פון איינערלייא חלב. און דאָך גלייכט זיך גיט
איין לאַפּע צו דעם אַנדערן אין קוין ענוון. דען יעדער ווערש
גיטשעקט אין איין אַנדער אַרש. וואש איז העכער אַנדער
גידריגער פאר דעם אַרש פון דעם צווייטען. און דינעס נשיהעט
גיכט מיט בעדאכט און מיט קלוגעם איבער לייטונג און מיט
אַקלאַרס בערעכענונג. קען עס ווערט זייער אָפּט דר בעסטער
לאַפּע פּערזעצט נאר אונטען. און איין קרעציקר און איין מוטער
לאַפּע ווערט פּערזעצט נאר אין הערב אַנדער אין דעם ווידריגען
גאַסען ועלפּסט ווייל דר שכּוּציקער און וויסענדר קוימענאָנער
וועלכער די לאַפּען איין גיטשעקט נעכט זיך נאר קיין צייט אונטער
צו שידען און צו שאַרטרען די לאַפּען אום צו פּערזעצין זייא
יעדערין וואו ער פּאַכט :

און אזוי אויך ברענט איינער העל און ליכטיג און אַנדערער
ברענט מונקעל און פּינסטער. יענער לאַפּע פּרענט ארס
נך און באלד. און דינער לאַפּע פּרענט נאר אַצייט. און אין
איין פּערלויף פון דכּייא שעה ווערדען זיין זיין אלע לאַפּען
ביי איינעם אויסגעגאַנגען. און יעדער דורך איין אַנדער סבּה
בייא דעם ווערט צו שפּרונגען. דאס גלאז. און בייא יענעם איז

קורץ

קורן דער קרימיל • ביא איינעם אנדערען ווידער אים ווייניג
 חלב • און ווידר ביא נאך איינעם וועט אוינא אויסלעשן דעם
 פויגער • און אזוי אויך וועט מאנקער אויס פלאקערן • ארויסקער
 פאלן • אדער קוימענקערער וועט אים ברייטן אויסלעשן פדי
 ער זאל פון אים דעם חלב באקומען :

פאן

גון זינען מיר מענטשן אין יעדעם הינזיכט גלייך צו דינע לאמפען •
 מיר זינען פונקט וויא זיי אלע פון איינערלייא מאשערניגע
 געשאפען • איין סייקסער האט אונז אלעמען געמאכט • און אין
 איין זעלבשן אוינען גלייך געפאקען • דען מיר זינען אלע לוד
 אישה • און דאך גלייבן מיר וך גיט אים איינער מיט דעם
 אנדערן אין קיין עגן • איינער איז גיטיג • און דער אנדער
 איז איין שפיל • און גראדע דער נאר • ווערט אהאר • ווי דער
 פסוק זאגט (נתן הסכל בברומים רבים) און דער חכם מיט דעם
 פיינעם האראקסער בלייבט פאר אכט • פאר שפאט און פאר
 לאכט • און אזוא לעבט מאנקער פרידליך און פרייליך און איין
 אנדערער לעבט אימער טרויעריג און באזארגט • איינער איז
 גיטער און איז מאריק שנים • און איין אנדערער האט קיצות נימים •
 און אין אמשע פון פערציג יאר • שטארבט אים איין גאנצער
 דר • און נעדר אלץ דורך איין אנדער סבה • דער ברעכט אים
 גאלד • און דער האט געפעס איין אייגענטיגיסטען מאנגעל •
 איין אנדערער בריינגט אים גלאט זיינע בוחות אין גיטען •
 און ווידער איינער האט אים גיצערט זיין לעבענס זאפט דורך
 צוא פיל מענונים און תאות עולם הזה • און אזוא אויך ווידר
 מאנקער ערשלאגן און אים גרויכט • און אפט שטארבט מאן

גאר דורך אפאפלקעצע ריל • דאס הייסט דער לאמפ איז נאר
 אויס גילאשן דיא חלב איז גיבליפין אין גאנצין :

און די גיטעלין פון דער לאמענאזנע זינען אויך אדמין צוא
 דיא פויגער און שיינע קליידער צוא דיא קליינאדין וואס
 האבין גיזירט דם מענטשן בתייו • זיי זעהן אויס נאך זיין טויט
 ווי זענע שיינע שטארין אין דער אויס גילאשענע לאמענאזנע •
 דאס הייסט ווי שיערע גארדינען אין די פענקסער פון אהורכה
 וואס עם וועט ווערן פון איר באלד גרוז אהורכע :

רעי שמע וישתאה) סוין פריינד האט אים גיהערט מינע
 באמראכטונגען און האט זיך ווער שטארק פו וואונדערט
 און האט מיר גיפרנט נון נאך היינע בייד האט דאך שוין אפעלט
 קיין ארט וואו פרייליך צוא זיין • גאנץ גינזיס האב אויך אים
 גיענטסערט • עם איז זיך אויך עקדין גיט צו פריינען • דען מע
 רופט דיא וועלט (עמק הבכא) דאס הייסט • יאמער מאל • עם
 האט זיך נאך ביו איצונד אויך דער ערד קיין מענטש גיפרייט
 איינע וואהרע פרייד • און ווען איין מענטש איז לוכסיג איין נאכט
 דא איז ער נאך דעם אונמוסהויג צווייא טע • און באזאלט עם
 מיט שווערע ציגזין (פראצענט) און דאקער זאגט אגרויסער
 חכם דער מענטש איז זיכט צוא פריידן גימאכט • דאקער וויינט
 זיין אויג ווען ער הערצליך לאכט • און אזוא זאגט אויך דער
 פסוק (גם בשחוק יכאב לב. ואחריתה סמחה תוגה) (משלי יד יג)
 וואהרע פריידן אבער און ריינע פארנעניגען קען דער מענטש
 האפין נאר בשעת ער טוט נוסעס (מוטענד) אדער בשעת ער
 איז עסק אין ארבר תורה וחקמה • ווי דר אלטער שפריכט ווארט

זאגט אין שמחה כהרתת הספקות . דאס הייסט עס איז אין דער וועלט גיט דא נאך אזא אשמה וויא די שמחה פון אהבם וואס ער האט גשעט עס ערקלערט זיך אים יענע הויכרא וואס ער האט איר ביז אהער גיט פארשטאנען :

מ

דיא באשטימונג פון מענשין דאס הייסט פון זיין תקלית אין דיועם עולם :

עס וואר אפאל אין דער שטאט **אלון** אין גיוויסער מאן וואס בע האט אים גירופן דער וויזלינג ווייל ער פלעגט אימער צו זאגן וויצין (דאס הייסט שפיציקע גלייבע ווערשלאך) . ער וואר אין גרויסער חכם און איין בראונער מאן . אבער דאך וואר ער אין שטאט גיט באליבט ווייל ער פלעגט איבער יעדן גביר און איבער יעדן נבדד צו אאיד צווא אקריסט זאגן אומיך וואס האט זיך אפגיגעבן מיט דער ווארטהייט . און די ווארטהייט וויל דאך קיינע ליידיגן . און דאקער פלעגט מען אים אקמ אריין געצן אין דר פאליציי און אפאל אויך אין אסטראג . ער פלעגט זיך אפעד דארטן אויך גיט קענען לאנג איין האלסין . ער פלעגט צו זאגן דארטן אקמ אשארפן ווייך איבער אצינאוניק וואס דארטן איז פלעגט ער אים באלד ארויס זאגן און דאן האט דיא שטאט פון אים ווייטער גילופין . ביז עס איז גיבליבן ביי אלעמען דאס סע זאל אים אן געבין פר משוגע און מע זאל אים אריין געצן אין משוגעים היז און מע האט עס אויש גיפירט ווייער לייבט ווייל

ווייל דיא דאקטורים און איין גיוויסער פראפעסער פון דער פילאזאפיע ווארן אים תמיד גרויסע שונאים ווייל ער פלעגט זיך אימער לוסטע צווא מאכן איבער זיי און דיוע אלע פרוביר מייסטער פון מענטשליכען פאר שטאנד האבן גימאכט אויך אים איין אקמ דאס ער איז איין פארקמער (משוגע) און מע האט אים אריין גינעצט אין משוגעים היז . און ער האט דארטן באקומן גאר דיא קאלטע וואנעס . מיט גאר דיא קאנעס . און קיין ווייך איז אים שוין דארטן גיקומען צווא גיין

אך האמת הנרדפת יאמר החכם) דיא פאר זאנעט ווארטהייט אבער . זאגט איינער פון די חכמים . איז ווי איינע ליידיגע פלאש וואס איז גוט פארפראבט און איז אונטער דעם וואסער אונטערדריקט דאס ביי דער ערקסטן און בעסטן גילעטיגהייט האפט אים זיך ווידער ארוף און אזו וואר דא אויך מיט אונזער יאקאב דען מיט אפאר שטונדן בעפאר מע האט אים אין משוגעים היז איינגעצט האט ער זיך אונטער גישריבן אלס צייגע (עדות) אויך אגרויסע צוואה פון אגרויסן עושר . און קיינער האט דער פון גיט גיוואוסט ביז דיויער עושר איז אין אפאר ארום גיטמארבן . און דאן האט מען גיוואלט דיא צוואה כפבל זיין ווייל דער עדות איז דאך משוגע . און דיא יורשים פון דער צוואה האבן דאס איינגיווענעט און האבן גישריען דאס דער יאקאב וואר דאן קיין משוגע און איז נאך איצונד אויך קיין משוגע . נון וואר דער פון אגרויסער פראצעס . און עס ווארן אראפגיבראכט דאקטורים פון דר הויפטשטאט זעלבסט און מע האט גירופן דער צווא אויך דעם פיליזאף אליין מיט אלע זיינע קאלעגען

קאלען (ברים) אום צו באווקן דעם יאקאב צו ער איז וויקלד
 קשונע אדער גיין . זיי ווינען גיקומען אין באגע פראמיל . און
 האבין אים דער וויקט אונטער איינע איינערנע גראפע . בלייד
 און קראנק ליגט אויף איין גינדיל שטרויא און שלומערט . מע
 האט אים אויף געוועקט און מע האט זיך אן גיהיבן מיט אים
 פונאיינאנדער צו הייזן . קאם האט ער אבער דער זעהן דעם
 פראפעקאר פון דער פילאזאפי . דא האט ער זיך פאר געסן
 אן אלע ווינע ליידין און פלאגין און האט אן גיהיבן צו וויקלען
 זיך איבער אים . און האט צו אים גיאנגט ווען עס וואר איז דאס
 איך בין קשונע און רוא ביזט קלאר . אט וואג זע מיר די דרייא
 זאכן וואס איך ווערדע בייא דיר פרעגן . ערקטניס פון וואנען
 קומען מיר . צווישענס וואו אהין גייען מיר . דריטניס וואס איז
 אונזער באשטימונג (מקלית) אויף דיועס עולם . א דיוע אלע
 דברי פראנין . האט אפגענוטשערט דער פראפעקאר ווינען ווינער
 שווערע שאלות . און געזט זעט מען אויף קלאר דאס ער איז גיט
 ביי דעם גיהעריגין פארשטאנד . דען עס איז שוין לאנג באוואוקט
 וואס איין נאר קען אן פרעגן אין איינער שטונדע קענען עס
 זעהן הבטים ניט אפענטפערדין אין זעהן מאנאטין . נון האבין
 זיך אפ גירופין דיא דאקטורים פון דער הויפטשטאם . גראדע
 אומגיקערט זיין שאלה איז פון אהקם . נון ווילן מיר הערין וואס
 זיי ווערדין אנטווארטן און וואס ער וועט זיי איינעווערדין :
 ויפרתה המלסוף את פיהו) דא האט דער פילאזאף געפניט זיין
 מונד און הט אן גיהיבן צו ריידן ווינע פילאזאפישע
 וועקערט לסינישע גריכישע און האט אן גיהיבן צו מאכן
 גרויסע

גרויסע תקדמות און האט אים גערעכנט אלע בעות און שימות
 (זיכטעמען) פון אלע הוקרים :
 וואו) און דאן האט זיך אפגירופין יאקאב איך ווערדע איך מינע
 הערין דאס ערקלערדין מיט קורצע וועקטער . איר וועט
 מיר עס ווינער לייקט פארשטיין . און זעלבסט ער אליין . וועט
 מיר מודה זיין דאס איך האב דעכט . און דס מיין פארשטאנד
 איז נאך איצונד אויך ניט שלעכט איך וויל נאר דאס מיר נאלן
 ארויס אויף דעם הויף . איך ווערדע איך דארטן איין עטוואס
 ווייזן און דאן ווערן מיר זיין צווא ענדע :
 ויוצא אותו החוצה) נון האבין זיי אים ארויס גיפירט דרויסן .
 און דאן האט ער צו זיי גיאנגט זעט איר דיוען וואלקן זינען
 אויף דעם היכל ער איז ווינער שווער פאלאדין מיט וואכער און
 איילט זיין וועקס . פון וואנען קומט ער און וואו הין פאקירט ער
 און וואס איז זיין צוועק (מקלית) :
 ויחרישו כלם) עס האבין אפער אלע גיטוויגן ביי ער זעלבסט
 האט בארויף דעם אנטווערט גיגעבין . דר וואקן קומט
 פון מער . און פאקירט צום מער . און זיין צוועק איז דאס ער
 זאל דיא ערד באפייקמין און פרוקטפאר מאכן . און אזו דער
 מענטש אויך . ער קומט פון גאט און גייט צווא גאט און זיין
 באשטימונג איז דאס ער זאל דא אויף ערדין נאר גומעס מאן :
 וישתאו כלם לשבות) נון האבין זייא זיך אלע ווינער שטארק
 פארוואונדערט צווא הערין פון דיועס יאקאב זעלבע
 שיינע ביי און האבין זיך מיט אים אציט אונטער האלמן און
 האבן איין גיזעהען דאש ער איז פאקירט איין איש הקם
 און

דבריו יושר

אונ ער זעצט דא גאר ווייל ער האט צוא פיל שכל :
 ויוציאו אותו מהחפכת) נון האבין זיי אים ארום גינמען פון
 דיון גארניטויו אונ האבן אים גבראכט אין שטאט מיט
 גרויס קבוד . אונ האבין דעם קניג גגעבן צוא וויסן די גאנצע
 גישיכטע פון דיעס יאקאבין דא האט דער קניג גיזיסיין דאס
 מע זאל דעם פילאזאפע אריין געבן אין משוגעים הויו אן שטאט
 דעם יאקאב . אונ ווייל ער איז איין פאלשער מענטש זאל מען
 פאקלען אלע פאפירן אויף וועלכע ער איז אונטער שרייבן . אונ
 האט אויך באשטימט דאס מע זאל דעם יאקאבין געבן אלע יאר
 פינף הונדערט טאלער גענאדין געלט ווייל דיער האט דר קניג
 גיזאגט וועט מיר דיא שטאט בעסער איין האלמין אלס דיא
 שטאט וויננדיגע פאלטייא דען יעדער וועט זיך שוין היסן צו טאן
 וואס דוועט אדער אוקרעכט . דאמיט יאקאב זאל ניט היידן
 פון אים וואס שלעכטעס . נון מיין פויערער לענדער אונ
 לענדערן זעצט ווי מיר וויסן שוין אויף קלאר אונד באשטימט
 ווא על פי דין תורה אונ אזוא אויך על פי סברה איז אונזער
 שולדיקייט צו זיין אויף דער וועלט גאר אנשים ישרים יראים
 אונ שלמים וויא דער פסוק זאגט אין קהלת (סוף דבר כו את
 האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם) דאס הייסט
 דאס איז דער צוועק אונ דער פבליה פון דעם מענשיין אין
 דיעס לעבן :

